

Spot

VZDĚLÁVAT | INSPIROVAT | SPOJOVAT | 6

Coach

Tento výtisk je samostatně neprodejný

**JAROMÍR
JÁGR**

Zpověď hokejové
legendy o Hlinkovi,
Brooksovi a dalších
osudových
trenérech

Býval jsem strašlivě sebevědomý

**CZECH
TEAM**
TRENERI
COV

MAGAZÍN VYDÁVANÝ
VE SPOLUPRÁCI S ČESKÝM
OLYMPIJSKÝM VÝBOREM

5. 6. 2018

COACH. Měsíčník.
Ročník 3., číslo 6,
vychází 5. 6. 2018.

Samostatně neprodejné, vychází
jako příloha deníku SPORT.

Adresa: 170 00 Praha 7,
Komunardů 1584/42, e-mail:
magazinsport@cncenter.cz,
www.isport.cz,

telefon: po předvolbě
+420 225 97 volte linku 5275,
Redakce - linka 5111.

Šéfredaktor: Lukáš Tomek,
vedoucí redaktor: Petr Schimon,

grafici: Dagmar Šenfeldová,
Jaroslav Komolý, **autorka**
grafické úpravy: Pavla Veselá,

redakční rada: Michal Ježdík,
Filip Šuman, Zdeněk Haník,
Michal Barda,

inzerce: Jan Nassir (7338),
jan.nassir@cncenter.cz, **Feditel**

inzerce: David Šaroch (7227),
kontakt nainzerční poradce:

linka 7512, **marketing:** Erika
Hettešová (7454), **Feditel**

výroba a distribuce: Libor Berka
(7283).

Vydává: CZECH NEWS
CENTER a.s., Komunardů
1584/42, 170 00 Praha 7,
IČO: 02346826

Generální ředitelka:
PhDr. Libuše Šmuclerová.
Rozšiřující společnosti PNS a.s.
Tiskne: EUROPRINT a.s.,
ISSN 2464-6865.
Registrace
MK ČR E 22423.

Nevyžádané rukopisy, fotografie
a kresby se nevracejí. Redakce
nezodpovídá za obsah inzerátů.
Publikování nebo jakékoli jiné
formy dalšího šíření obsahu
časopisu COACH jsou bez
písemného souhlasu vydavatele
zakázány.

© CZECH NEWS CENTER a.s.

obsah

Jak se choval ← 4 ZPOVĚĚ
k trenérům JAROMÍRA JÁGRA
v kariéře a co se
od nich naučil

MS v hokeji ← 16 HLAVNÍ TÉMA
2018

Největší výzvy ← 24 COACHING
výkonných
ředitelů

Ivan Hašek ← 28 ROZHOVOR

Martin Komárek ← 32 DIALOG S MLADŠÍM JÁ

Kultura ← 36 REFLEXE
All Blacks

Souhrn úvodních ← 38 SPORTOVNÍ
lekci II PSYCHOLOGIE

editorial

Bude lépe

Před několika dny jsem se vrátil z mistrovství světa družstev ve stolním tenisu ve švédském Halmstadu. Náš sport se hodně změnil. Hraje se ve všech státech světa, přesněji má 226 členských asociací. Naši muži skončili na 13. místě. Je to výborný, uspokojivý, nebo nelichotivý výsledek?

Zamyslel jsem se, jestli se dá něco zlepšit tak, abychom byli ještě úspěšnější. Udělala se nějaká chyba v přípravě a zejména před zápasy? Má odpověď je: nikoliv. Tak kde chybí kousíček k většímu úspěchu? Dospěl jsem k závěru, že něco změnit hned nelze a že se jedná o dlouhodobý proces. Prostě být vždy dobře a dlouhodobě, fyzicky, herně a psychicky připraven.

Náš sport má velice špatné zázemí. V České republice není sportovní hala, která by odpovídala alespoň vzdáleně podmínkám velkých světových turnajů. Tisíckrát můžete natrénovat servis, příjem, herní kombinaci v malé či menší hale, ale nikdy to nebude ono. Ve velké hale míček lítá pomaleji, orientace v prostoru je také odlišná. Jen málo hráčů se dovede rychle přizpůsobit.

Druhým prvkem je nedostatek špičkových trenérů, kteří by se na plný úvazek věnovali trénování. Proč? Protože na to není čas. Trenér musí mít mnoho pozitivních vlastností a předpokladů, které nejsme schopni zaplatit, ani poskytnout garanci pro jejich profesní budoucnost.

Třetím bodem je dlouhodobá starost o největší talenty. Těm musíme poskytnout nejen osobního trenéra, ale i psychologa, kondičního trenéra, dostupnou kvalitní lékařskou péči, případně i upravenou školní docházku a pochopení u pedagogů. Zároveň je naším úkolem přesvědčit rodiče, že věnovat se vrcholově sportu je perspektivní a že po skončení kariéry vždy najdou uplatnění, protože náš stát umí a chce podpořit úspěšné reprezentanty, kteří dělali vlastní slávu.

Všechno není tak špatné, řada věcí se zlepšila, i peněz je víc. Přesto si myslím, že pro stát, tedy především pro politiky není zatím sport prioritou. Ale to všichni víme. A až bude, a doufejme, že bude, bude určitě lépe. Snad se toho dožiju i já.

ZBYNĚK ŠPAČEK,

předseda České asociace stolního tenisu

Termín uzávěrky: 29. 5. 2018 | TITULNÍ SNÍMEK: JAROSLAV LEGNER

VE SPOLUPRÁCI:

Czech News Center 7

KAŽDÝ TRENÉR TI NĚCO DÁ

TEXT: JIŘÍ NIKODÝM

Iniciály JJ jsou v České republice tím, co pro svět filmu BB. Jaromír Jágr. Nepotkáte u nás člověka, který by neznal jméno stále hrající hokejové legendy. Z hornického a ocelářského Kladna se ze čtvrti Hnidousy dostal až na absolutní vrchol sportovního umění. Zní neuvěřitelně, že i ve věku 46 let hledá cestičky, jak by zlepšil svůj výkon a dovednosti. I proto byl svého času nejlepším hokejistou planety.

2

DVAKRÁT VYHRÁL JAROMÍR JÁGR SLAVNÝ STANLEY CUP, USPĚL HNED V PRVNÍCH DVOU SEZONÁCH V PITTSBURGHU.

JAROMÍR JÁGR

- Věk:** 46 (15. února 1972 v Kladně)
- **Pozice:** pravé křídlo
- **Kariéra:** Kladno (1988-90, 1994/95, 2004/05, 2012/13, 2018 -), Pittsburgh (1990-2001), Washington (2001-04), NY Rangers (2003/04, 2005-08), Omsk (2004/05, 2008-11), Philadelphia (2011/12), Dallas (2013), Boston (2013), New Jersey (2013-15), Florida Panthers (2015-17), Calgary Flames (2017/18).
- **Úspěchy:** olympijský vítěz z Nagana (1998), 2x mistr světa (2005, 2010), 2x vítěz Stanley Cupu s Pittsburghem (1991, 1992)
- **Ocenění:** Hart Trophy pro nejužitečnějšího hráče NHL (1999), 5x Art Ross Trophy pro nejproduktivnějšího hráče NHL (1995, 1998-2001), 3x Lester B. Pearson Award pro nejužitečnějšího hráče NHL podle hlasování hokejistů (1998, 2000, 2006), 12x vítěz Zlaté hokejky, NHL All Star Team (1995, 1996, 1998, 1999, 2000, 2001, 2006)
- **Reprezentace:** 152 zápasů, 55 gólů
- **Celková bilance v NHL:** 1733 zápasů, 1921 bodů (766 + 1155)

✓ S LEGENDOU. SPOLU S MARIEM LEMIEUXEM PROŽILI ÚSPĚŠNÉ ROKY V PITTSBURGHU.

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

Ve všední jarní den dopoledne je na kladenském zimáku skoro prázdko. Jen z ledu se neustále ozývají rány hokejkou do puku a následně mlaskne síť v brance, zazvoní tyčka nebo zaburácí mantinel. Každou ránu doprovází stručný komentář. Jaromír Jágr trénuje palbu z voleje. Příhrávka střídá příhrávku, na branku míří střela za střelou. K mantinelu, kde stojí hrstka přihlížejících známých a kamarádů, letí nový poznatek.

„Když pálíš z voleje, nemusíš napřáhnout až úplně dozadu za hlavu, stačí o kus níž. Pak můžeš střílet rychleji a neztrácíš tolik času. Prostor na chybu je pak menší,“ oznamuje olympijský šampion, dvojnásobný mistr světa a vlastník dvou Stanley Cupů. Následně ukazuje, s jak dlouhou hokejkou trénuje. „Je hodně dlouhá, takže dosáhneš skutečně daleko, což se hodí třeba u mantinelu. Na druhou stranu to má i své nevýhody. V plné rychlosti se

s ní hůř míchá pukem a nedostaneš puk dostatečně blízko k sobě. Když jsem v Calgary viděl, jak neskutěčně šikovný je s pukem Johnny Gaudreau, ten má hokejku výrazně kratší, a proto s ní dokáže takové kousky. S takhle dlouhou by to nedokázal. Každý centimetr hraje roli.“ Druhý nejproduktivnější hráč historie NHL pořád hledá rezervy. Soustavně se zabývá miniaturními detaily, aby našel další bod, kde se dá ještě něco zlepšit, vypilovat. V lednu letošního roku se vrátil do Kladna, ale zranění mu neumožnilo, aby se přímo na ledě pokusil vrátit klubu, jehož je současně majitelem, účast v extralize. Přesunul se na střídačku k trenérům Paterovi s Hořavou a svými postřehy zásoboval hráče na lavičce. Muž, který proslavil číslo 68, už také nenápadně házel průzkumné otázky k expertům hokejového svazu, kteří mají na starosti vzdělávání, co obnáší studium trenérské licence. Za svou profesionální kariéru, která trvá už třicet let, poznal desítky trenérů. Podle Jaromíra Jágra mu každý něco dal.

Mládežnické roky

„Já beru hokej jako život. Nemůžeš si vybírat a pamatovat jen trenéry, kteří ti dali něco pozitivního. Všechno vás nějakým způsobem osloví a ovlivní. Nezáleží, jestli je to negativní, nebo pozitivní. Negativní zážitky vám mnohdy dají víc než ty pozitivní. Bylo by proto trochu nefér vytáhnout jméno jednoho člověka, jednoho trenéra. Můj první trenér byl asi pan Beran, který, myslím, vycítil můj talent a dokázal ho využít na sto procent. Nechal mě hrát stylem, jakým

„Beru hokej jako život. Nemůžeš si vybírat a pamatovat jen trenéry, kteří ti dali něco pozitivního.“

↓ INZERCE

se už dnes v moderním hokeji nehraje. Celý tým měl pracovat na to, abych mohl dát gól. Já si vzal puk, projel přes celé hřiště a ostatní měli za úkol odstavit hráče soupeře. Tímto stylem jsem hrál a dával jsem třeba i deset gólů za utkání. Jak jsem pak postupoval dál věkovými kategoriemi, měnili se i trenéři. Každý oddíl to měl postavené tak, že v každém ročníku měl svého trenéra, který nešel s týmem dál, ale zůstával u té své věkové kategorie a každý rok mu hráči přicházeli a zase odcházeli. Ten systém byl tak zavedený, tuším, v celé republice. A mám dojem, že to často platí i dnes. Je to podle mě dáno tím, že někteří trenéři se hodí víc k dětem, další k větším dětem a dorostu, a jiní zase k dospělým. Naučit základy bruslení a základy hry, na to potřebujete mít trpělivost. A že jsi hrál v NHL, to neznamená, že víš, jak to máš dělat. Právě naopak. Někteří trenéři, kteří nehráli hokej na top úrovni nebo jen do určitého věku, ale baví je trénovat, to studují a učí se novým způsobům, jak děti co nejlépe rozvíjet.“

Přechod do dospělých

„Já jsem začal trénovat a hrát za dospělé v patnácti, šestnácti letech. V té době hrálo Kladno extraligu. Přišli jsme asi tři nebo čtyři mladí hráči a najednou jsme zabírali místo zkušeným borcům. Tehdy hrát nejvyšší soutěž znamenalo velkou prestiž. Nemusel jsi normálně pracovat, bral jsi na tu dobu slušné peníze a mohl jsi cestovat do zahraničí. Takže tím jsme jim začali brát jejich krásné zaměstnání, což se jim pochopitelně nelíbilo. Tím byla těžší konkurence a tím to bylo těžší pro nás mladší hráče, abychom zapadli a prosadili se. Řekl bych dokonce, že to pro nás byla trochu vojna.“

Začátky v NHL

„Do NHL mě Pittsburgh Penguins draftovali jako pátého v 18 letech. Hlavního skauta dělal Scotty Bowman a Penguins vedl jako hlavní trenér Bob Johnson. Ten vytvořil v Calgary Flames úspěšný tým, který po jeho odchodu vyhrál Stanley Cup, ale on postavil jeho základy. A právě Johnson byl mým prvním trenérem v Penguins, kde se sešlo hned několik lidí, kteří stáli u vítězství USA na olympiádě 1980 v Lake Placid. Bob Johnson dřív pracoval pro US Hockey, tedy americký hokejový svaz. Craig Patrick,

JÁGROVI KOUČI od roku 1990

BOB JOHNSON (1990-91)

Pod ním začínal u Penguins, hrál málo, ale pravidelně.

SCOTTY BOWMAN (1991-93)

Legendární kouč tým jen koučoval, na tréninky na přání hráčů nesměl chodit.

ED JOHNSTON (1993-96)

Hlavní slovo měl Lemieux, někdejší brankář vedl mužstvo pouze formálně.

CRAIG PATRICK (1996-97)

Dlouholetý generální manažer byl u mužstva jen chvíli.

KEVIN CONSTANTINE (1997-99)

Vyžadoval vojenský dril, s Jágreem si vůbec nepadli do oka, chtěl českého hráče předělat. Hráči z něj byli otrávení.

HERB BROOKS (1999-00)

Měl přirozený respekt,razil útočný hokej. S hráči si rozuměl.

IVAN HLINKA (2000-01)

V civilu si velmi rozuměli, při hokeji to někdy skřípalo. Hlinka nechával všechny hráči hrát stejně, hvězdy neprotežoval. Jágrovi se tento rovnostářský systém moc nezdál.

T-MOBILE
OLYMPIJSKÝ
BĚH

START
20/06/2018
PO CELÉ ČR

RŮZNÍ BĚŽCI, RŮZNÁ MÍSTA, JEDNA MYŠLENKA.

OFICIÁLNÍ PARTNER
ČESKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÝMU
2013 - 2020

WWW.OLYMPIJSKYBEH.CZ

WASHINGTON

RON WILSON

(2001-02)
Trenér to byl solidní, ale defenzivní systém celého mužstva Jágrovi neseseděl. Trápil se.

BRUCE CASSIDY

(2002-03)
Mladý trenér machroval, hráče srážel, nevydobil si respekt. Jágr na něj nevzpomíná vůbec v dobrém. A oprávněně.

GLEN HANLON

(2003-04)
Rozuměli si, i když toho spolu tolik neabsolvovali.

NY RANGERS

GLEN SATHER

(2004)
Dlouholetý generální manažer Rangers vydržel na střídačce jen chvíli, v roli klubového šéfa si ale s největší hvězdou vybudoval vřelý vztah.

TOM RENNEY

(2004-08)
S Jágre vycházel skvěle, rozuměli si. Kouč byl skromný, netoužil po vlastní slávě. Český útočník si spolupráci nemohl vynachválit.

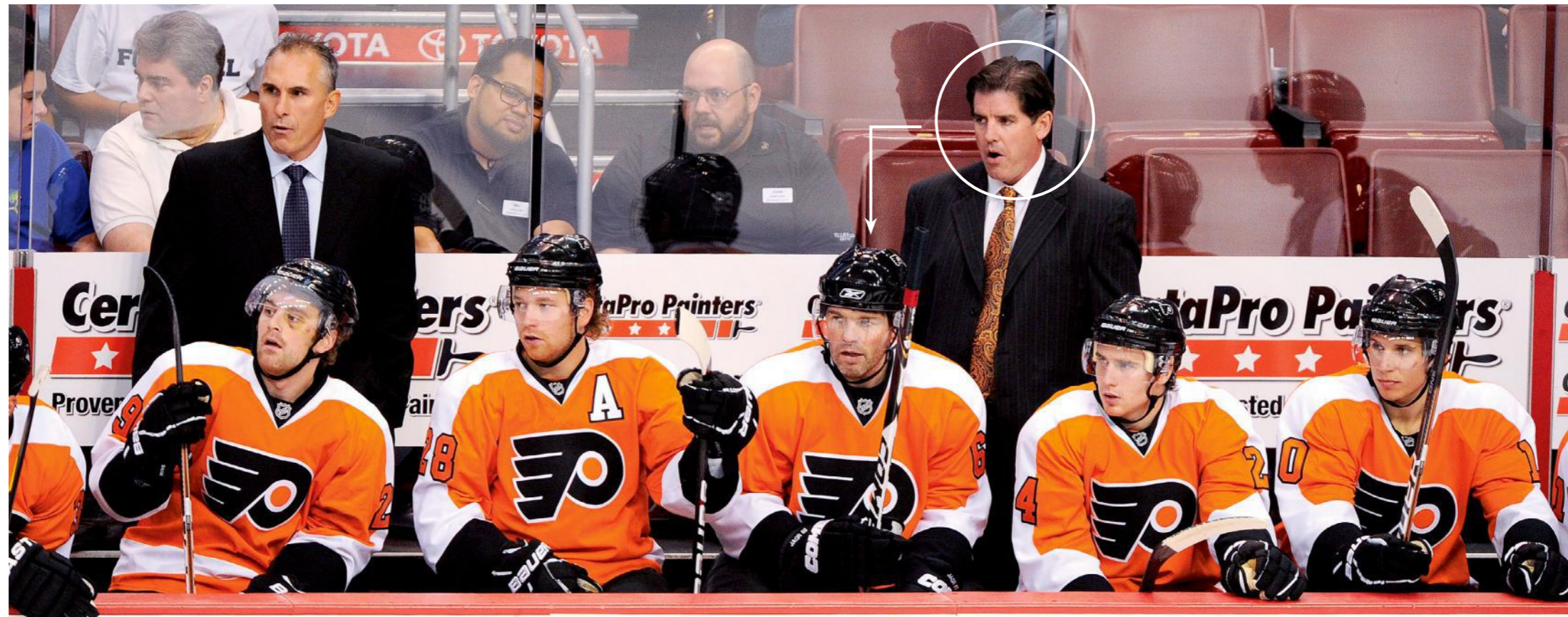
OMSK

VALERIJ BĚLOUSOV

(2004/05)
Nebyl to typický trenér staré ruské školy, ale velký demokrat. K Jágrovi si rychle našel cestu.

SERGEJ GERSONSKIJ

(2008)
Nebyl zrovna schopný psycholog a diplomat, spíš autoritativní typ. Mužstvo z něj nebylo nadšené.

PETER LAVIOLETTE (VPRAVO) VEDL JÁGRA VE PHILADELPHII, V PRVNÍ SEZONĚ PO NÁVRATU DO NHL Z RUSKÉHO OMSKU

GERARD GALLANT (VLEVO) SE S ČESKOU LEGENDOU POTKAL NA FLORIDĚ. TÝM HO NEPOCHOPITELNĚ VYHODIL BĚHEM SEZONY 2016/17, TEĎ O SVÝCH KVALITÁCH PŘESVĚDČUJE VE VEGAS. NOVÁČKA SENZAČNĚ DOVEDL AŽ DO FINÁLE STANLEY CUPU.

generální manažer Pittsburghu, dělal právě u zlatého olympijského týmu asistenta trenéra Herba Brookse, který později Penguins také vedl. Společně velice pomohli americkému hokeji, který se díky vítězství na olympiádě hodně zpopularizoval. Všichni tihle skvělí lidé byli v organizaci Penguins v době, kdy jsem tam přišel. Sledovali mě a věděli, jaký jsem hráč, i jak jsem hrál v Evropě. Pittsburgh byl v té době bez play off a neříkám, že ze mě chtěli udělat hvězdu, ale věděli, že potřebují draftovat hráče, na kterého budou lidé rádi chodit a nebudou naštvaní kvůli nepříznivým výsledkům. I když se mi třeba v začátcích nedařilo, tým mě podržel a stejně tak i trenér. Neposlali mě nikam na farmu. Hrál jsem sice málo ve čtvrté lize, ale hrál jsem pořád. Takže na mě dali jakousi ochranu."

Styl hry po příchodu do NHL a play off
„Ze začátku jsem moc minut nenahrál. Nijak

jsem si nestěžoval. Nevěděl jsem, jestli je dobře v tom raném věku hrát hodně, nebo málo. Neřešil jsem to. Vždycky, když jsem šel na led, jsem chtěl dát gól, což v některých situacích nebylo až tak rozumné. Nekoukal jsem na to, jestli mám nahodit puk do třetiny a jen jet za ním, abych neudělal chybu. Trenéři i spoluhráči z toho byli občas na nervy, protože jsem chtěl hrát svůj hokej. Jakmile bylo trochu místa, vzadu jsem si chtěl vzít puk, projet celé hřiště a dát gól. Věřím, že z toho museli být hotoví. Ve druhém roce, kdy jsme vyhráli Stanley Cup, se mi začalo dařit a hodně jsem se zlepšil. To bylo play off, kde už jsem byl vidět, a posunul jsem se herně i popularitou někam, kde jsem předtím nebyl. Právě vítězné play off 1992 mi v kariéře hrozně pomohlo. A hodně jsem si polepšil i finančně."

Posun díky trenérům
„Každý trenér vám něco dá a posune vás.

FOTO SPORT: BARBORA REICHOVÁ (2)

WAYNE FLEMING

(2008/09)
Kanadského kouče si sám Jágr vyhlédl, rozuměli si. Ale výsledky mužstva byly rozpačité.

IGOR NIKITIN

(2008-10)
Dokázal se přesně vcítit do toho, co hráči potřebují. Navíc se chtěl neustále vzdělávat.

RAIMO SUMMANEN

(2010/11)
Finský „blázen.“ Choval se neurvale, s hráči měl konflikty. Neuměl se k nim chovat.

PHILADELPHIA

PETER LAVIOLETTE

(2011/12)
Současný kouč Nashvillu si pochvaloval jeho přístup, v play off mu o něco omezil minuty na ledě.

DALLAS

GLEN GULUTZAN

(2012-13)
Pro mladého kouče to byl druhý rok v roli hlavního trenéra v NHL, Jágr si k němu rychle našel cestu.

BOSTON

CLAUDE JULIEN

(2013)
Zkušený kouč, jenž hráče respektoval, útočníkovi věřil, i když v play off střelecky strádal.

NEW JERSEY

PETER DeBOER

(2013-15)
Chvilí trvalo, než si spolu nastavili spolupráci, ale potom to klapalo výborně. Jágr si ho pochvaloval.

↓ INZERCE

VEDEME ELEKTRINU NEJVYŠŠÍHO NAPĚTÍ
www.ceps.cz

ELEKTRINA ZVLÁDNE 10 KM ZA 0,000033 SEKUNDY,
ZA KOLIK DÁTE OLYMPIJSKÝ BĚH VY?

START 20/06/2018 PO CELÉ ČR

www.olympijskybeh.cz

FOTO SPORT: JAROSLAV LEGNER

„Kdybych měl v týmu takového hráče jako já, skončil by za pět minut. Byl jsem tak namachrovanej a sebevědomej, že jsem o sobě ani minimálně nepochyboval.“

Jestli to bylo dobré, nebo ne, na tom nezáleží. Porážky, pokud se z nich chcete poučit, jsou nejlepší škola. Eddie Johnston byl trenér hráčů, jak se říká. Dělal maximum pro hráče, všechno se točilo kolem hráčů. Když ho pak vyhodili, hráče to mrzelo. Na ledě jste za něj nechal všechno, protože jste věděl, že on za vás vždycky bude kopat. Herb Brooks měl i na NHL neskuťně náročné a tvrdé tréninky, že pak zápasy pod ním byly jednoduché. Než si tělo v prvních týdnech zvyklo na jeho tréninky, to bylo něco šíleného. Všechno to bylo ve stylu Sovětského svazu, protože on miloval sovětský hokej. Neznal nic jiného, protože se celý život soustředil na to, aby je porazil, a proto se musel naučit pochopit jejich myšlení. Takže jsme trénovali jako Sovětský svaz nebo později Rusové. Rozhodně to ale bylo prospěšné. Například po tréninku, kdy už se dnes nic nedělá, jsme jeli patnáct minut na jednu stranu a patnáct minut na druhou v docela svižném tempu. A pak zakřičel třeba modrá nebo branková, a to jsi musel sprin-

tovat. Ale zvykli jsme si na to a hráli zápasy, kdy jsme soupeři nepůjčili puk, protože jsme všude byli rychlejší a přebruslili jsme je.“

Ivan Hlinka v Pittsburghu

„Ivan Hlinka dostal nabídku o rok dřív v únoru, ale ještě tým nepřevzal. Sezónu musel dokoučovat Herb Brooks. Nechtěl trénovat, ale musel to vzít, protože byl součástí organizace jako skaut. Oslovili ho a šel trénovat. Není jednoduché uprostřed sezóny, nebo spíš k jejímu závěru, najít někoho, kdo by do toho vstoupil a měl na tým nějakou vazbu. V Penguins tehdy bylo asi osm Čechů a dohodli se s Ivanem, že to dva měsíce bude pozorovat, bude sledovat play off, a byl i na střídačce, aby viděl, jak to všechno funguje, ale netrénoval. A od nové sezóny už tým trénoval. Neměl to vůbec jednoduché, protože se mu vracel do hry Mario Lemieux, fantastický hráč, a navíc majitel klubu. Já jsem do toho moc neviděl, ale některé věci se nejspíš musely dělat podle něho. A další rok už mě vyměnili do Washingtonu.“

◀ **KLADENSKÝ MAJITEL VEDLE ASISTENTA PAVLA PATERY (VLEVO), SPOLUHRÁČE ZE ZLATÉHO NAGANA, A HLAVNÍHO KOUČE MILOŠE HOŘAVY**

FLORIDA

GERARD GALLANT

(2015-16)

Skvělý chlap i kouč, dodnes nikdo nechápe, proč se ho vedení zbavilo. Jeho práce je naplno vidět v týmu Vegas Golden Knights.

TOM ROWE

(2016-17)

Generální manažer z vlastní iniciativy sešel i na střídačku, ale nebyl to povedený krok.

CALGARY

GLEN GULUTZAN

(2017-18)

Potkali se podruhé, sedli si. Kouč si pochvaloval především jeho mentorské schopnosti.

KLADNO

ZDENĚK MÜLLER

(1994/95 a 2004)

Během obou Jágrových epizod v Kladně při výlukách NHL dal zkušený kouč hvězdě naprostou volnost, ta se mu odměnila báječnými výkony. V první sezóně Müller vedl tým s Janem Nelibou.

ZDENĚK VOJTA

(2012/13)

Současný metodik svazu ho vedl během výluky v době, kdy Kladno soupeře drtilo a bavilo fanoušky.

MILOSLAV HOŘAVA

(2017/18)

V poslední sezóně si Jágr po zranění stoupl také na střídačku, takže spolupracovali. Ještě s Pavlem Paterou, další kladenskou legendou.

Souhra s Mariem Lemieuxem

„Ivan Hlinka dal dohromady výbornou lajnu Lang – Straka – Kovaljov. Pittsburgh na tom tehdy nebyl finančně dobře a pod platovým stropem jsme neměli dost prostoru, ale potřebovali jsme hráče ke mně, protože jsem sobě nikoho neměl. Ivan nechtěl tu lajnu s Langem a Strakou rozdělit. Hráli jsme spolu jen na přesilovkách, ale při hře 5 na 5 jsem k sobě neměl potřebného spoluhráče. Mario i generální manažer Craig Patrick o tom věděli. Jednou jsme se vrátili z tripu a Mario si mě zavolal do kanceláře. A tak mu říkám, že bych potřeboval k sobě centra. A on, že by o jednom věděl a je docela dobrý. Tak mu říkám, že ale na něj nemáme peníze. Mario na to, že nebude ani tak drahej. Ptám se tedy, kdo to je? Odpověděl mi, že on, že tři týdny už trénuje a další tři týdny ještě bude trénovat, a abych to nikomu neříkal. Tak jsem nikomu nic neřekl a za tři týdny se Mario vrátil. Byl to moc zajímavý rozhovor a škoda, že tehdy nebyly telefony, že bych si to nahrál, protože to bylo unikátní.“

Relativní volnost na ledě daná trenérem

„Musím neskromně říct, že jsem byl tehdy vážně dobrý. Minuty, které odehrají, byly jasně dané a nezáleželo na tom, kdo zrovna trénoval. Takže jsem hrál 20 až 22 minut za zápas. Moje tréninky byly tomu stylu uzpůsobené. Nedělal jsem nic do rychlosti, všechno bylo do vytrvalosti. Minutu jsem jel cvičení absolutně naplno a minutu jsem měl volno. Já přemýšlím o každém kroku a tady bylo dopředu promyšlené všechno. Teď už to tak nejde dělat, protože se změnil styl hokeje. Když jsem tohle začal praktikovat, tak jsem nehrál proti týmu, ale věděl jsem, že na mě vždycky nasadí jednoho hráče. Když jsem šel jako nejlepší hráč týmu na led, u nich šel jejich nejlepší obránce. Jezdil se mnou celý zápas. Mně bylo skoro jedno, jak na tom budu v první a druhé třetině. Důležité bylo, aby na mě neměl šanci ve třetí třetině. A já měl tak natrénováno, že když budeme oba hrát 22 minut, bylo jasné, že na konci odpadne. To se také dělo a já dával nejvíc gólů ve třetí třetině. Nebyla to náhoda, tak jsem to měl natrénované. I proto mám v NHL ve statistikách nejvíc vítězných gólů v historii. Takhle trénovat bylo moje rozhodnutí a nikomu jsem o tom neříkal.“

Styl hry v národním týmu

„Když jsem šel do národnáku, nastal problém.“

Tam se pravidelně točily čtyři lajny a já se nemohl dostat do tempa. Byl jsem v pytlí a psychicky naštvanej. Ani moje rychlost na to nebyla uzpůsobená. Byl jsem zvyklý, že minutu hraju a minutu sedím. Ale tady jsem hrál a pak tři minuty chladnul na lavičce. Proto jsem měl v reprezentaci tak dlouhou dobu, kdy jsem se neprosazoval jako v NHL. Změnil to až Ivan Hlinka v Naganu. Bavili jsme se o mé hře a on vycítil, co je pro mě dobré. Pochopil, že potřebuju hodně hrát a být neustále ve správném tempu. Proto mě v Naganu stavěl do dvou lajn. V národnáku jsem neměl s trenéry sebemenší problém. Většinou mě nechávali hrát to, co jsem chtěl. Ale musíš jim to vrátit svojí hrou, což si myslím, že se mi dařilo.“

Trenéři, se kterými jsem si nerozuměl

„Asi se všemi! [smích] To nebyla jejich chyba. Vina byla na mojí straně. Dneska nechápu, jak

„V národnáku jsem neměl s trenéry sebemenší problém. Většinou mě nechávali hrát to, co jsem chtěl. Ale musíš jim to vrátit svojí hrou, což si myslím, že se mi dařilo.“

to se mnou mohli vydržet! [smích] Nedá se to nazvat jinak, než že jsem byl arogantní sráč. To prostě nešlo. Já, kdybych měl v týmu takového hráče, skončil by za pět minut. Oni to nedokázali utnout, protože jsem byl pro tým a trenéra nepostradatelný. Já si to vůbec neuvědomoval. Byl jsem tak namachrovanej a sebevědomej, že jsem o sobě ani minimálně nepochyboval. Tam se děly věci, že v play off přišel trenér a byl naštvanej. Říkám mu, co děláš, co tady předvádíš, proč vyšiluješ? Co má říkat soupeřův trenér, když ty máš mě? To byl jeden z příkladů. Já si vůbec neuvědomoval, jaké věci ze mě padají. Dneska bych vůbec nic takového nikdy neřekl. Ale tehdy jako by za mě mluvil někdo jinej. Byl jsem strašlivě sebevědomý a možná i proto jsem v NHL hrál tak dlouho. Změnilo se to, když jsem se nechal pokřtít. [smích] S nadsázkou se dá říct, že tím jsem skončil. Stal jsem se lepším člověkem a horším hráčem.“ [ještě větší smích]

Rusko

„V Omsku je ohromný tlak od gubernátora, od lidí, kteří dávají do hokeje obrovské peníze. Není to až tak byznys, ale sponzoři, město dávají obrovské peníze a na trenéry vzniká enormní tlak. V podstatě u trenéra nejde změnit způsob

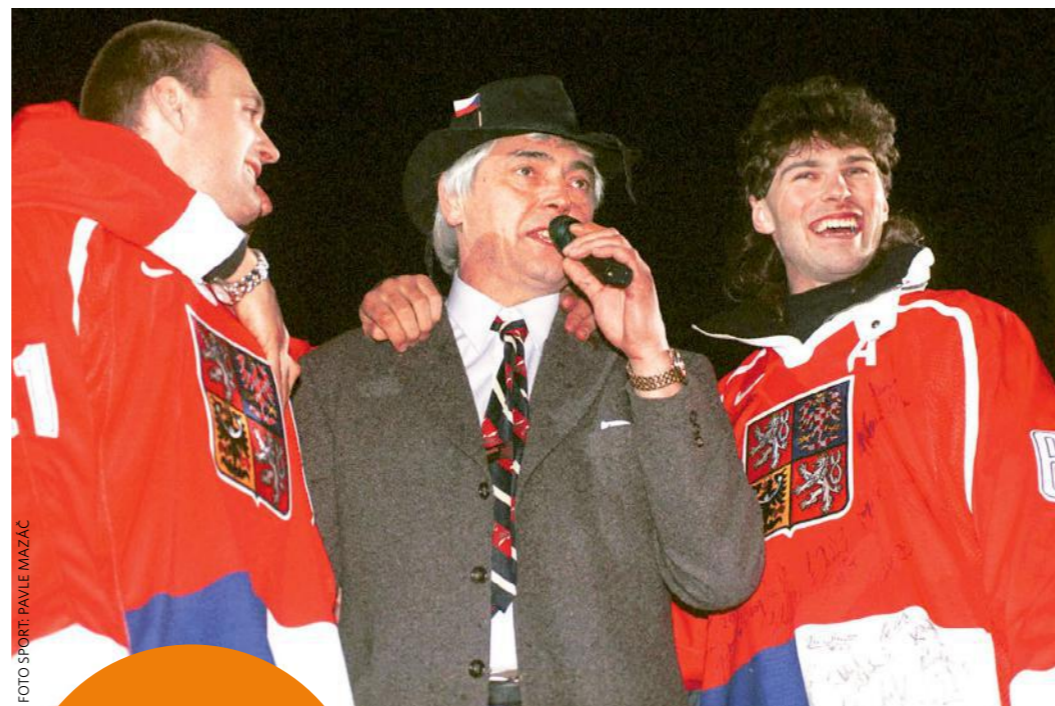

FOTO SPORT: PAVLE MAZÁČ

IVAN HLINKA. LEGENDÁRNÍ KOUČ VEDL ÚTOČNÍKA V REPREZENTACI, POTKALI SE I V PITTSBURGHU. ✓

trénování, když na vás pořád dohlížejí. Nejde udělat třeba kratší trénink, to je strašně složitě. Nikdo si to nedovolí, protože by tím zavdal důvod pochybovat. Ale nedá se jim vysvětlit, když tomu někdo nerozumí, že hráči potřebují odpočinek. Takže se tam hrozně moc trénuje a tráví spousta času na báze. Málčko z trenérů si dovolil říct, že se na bázu nepojede, protože by se to obrátilo proti němu. Tam jsem už trénoval 'standardně', protože to byl evropský hokej na velkém hřišti a točily se čtyři lajny. Kdybych trénoval jako v NHL, tak bych to na ledě nevydržel. Potkal jsem v Omsku i Fina Raima Summanna. Byl lidsky možná trochu blázen, ale hokejově geniální trenér. On věděl a znal věci, které jsem u trenéra nikdy neviděl, což bylo zvláštní. Jeho znalosti a systém na velkém hřišti byly skvělé a myslím, že v Evropě jsem se s nikým takovým nesešel.“

FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK

5

PĚTKRÁT OVLÁDL LEGENDÁRNÍ ÚTOČNÍK BODOVÁNÍ NHL A ZÍSKAL ART ROSS TROPHY. POKAŽDÉ V DRESU PENGUINS.

↓ INZERCE

I při T-MOBILE OLYMPIJSKÉM BĚHU můžete pomáhat pohybem s aplikací EPP od Nadace ČEZ

www.pomahejpohybem.cz

REPREZENTACE

PAVEL WOHL
(1989/90)

Nebál se do národního týmu vytáhnout eskadru „mladých pušek“ Jágr – Reichel – Holík, která řádila na MS ve Švýcarsku. Budoucnost dala exspartánskému kouči zapravdu.

IVAN HLINKA

(1991, 1994 a 1998)

Na Kanadském poháru 1991 a MS v Itálii 1994 hvězdné spojení ještě nezafungovalo, tým skončil v poli poražených, nezářil ani Jágr. Vše si vynahradili v Naganu, kde byl Jágr spolu s Haškem tahounem na cestě za olympijským triumfem

LUDĚK BUKAČ

(1996)

Při Světovém poháru se uznávanému odborníkovi nepodařilo stmelit tým složený z hráčů NHL, hvězdy netáhly za jeden provaz a skončily na posledním 8. místě.

JOSEF AUGUSTA

(2002)

Měl k dispozici velice silný tým, který však dvakrát v průběhu tří měsíců narazil ve čtvrtfinále na Rusko. Olympijské hry v Salt Lake City i šampionát ve Švédsku skončily pro Jágra zklamáním.

SLAVOMÍR LENER

(2004)

Před šampionátem v Praze se mu hvězdy z NHL do mužstva jen hrnuly, všechno fungovalo až do kolapsu při čtvrtfinálových nájezdech s USA. Jágr trefil jen tyč...

SKUPINA ČEZ

PARTNER ČESKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÝMU
2001 – 2020

Lou Lamoriello, generální manažer New Jersey a velký postrach

„Měli jsme vynikající vztah. Kdykoli bych ho potkal, a myslím, že mohu mluvit i za něj, měli jsme bezvadný vztah. On měl vždycky na prvním místě tým. A já v době, kdy jsem šel do New Jersey, už chápal hokej jinak a hrál jsem pro tým. Když jsem se vrátil z Ruska, řekl mému agentovi, že před pěti lety, kdy jsem byl nejlepší na světě, mě nechtěl. Teď mě ale toužil mít v týmu. Neměli jsme spolu žádný problém. On měl svá pravidla, že nerozhodují individuality hráčů, ale týmová práce. Takže třeba i ve smlouvě u něj nejsou žádné individuální bonusy. Prvního i posledního hráče v týmu bral stejně. Trochu demokrat, trochu komunist, ale 'vostrej'. Měl ve všem prsty a velkou moc, protože přebíral New Jersey, když byli Devils ve ztrátě 20 milionů dolarů, a on z nich udělal prosperující klub, který naopak 20 milionů každý rok vydělal. Musel vědět úplně o všem. Tam jste nemohli koupit toaletní papír, aby on o tom nevěděl. Když se jelo na zápas, byl první v autobuse. A poslední odcházel. Byl precizní, přísný a na všechny náročný a neskutečný pracant, který do prá-

ce přijížděl na šestou a odjížděl večer v sedm. Byl úplně všude, až se z legrace říkalo, že je naklonovaný, že jich je tam víc.“ [smích]

Ideální trenér

„Poznal jsem za kariéru tolik trenérů, že z nich můžu vybrat to nejlepší a udělat z toho mix, což každý hráč nemůže říct. V posledních letech jsem střídal týmy i trenéry a s některými jsem byl jen krátce. Ale každý, opravdu každý mi dal něco dobrého. Nikdy jsem si nevybíral kluby podle trenéra. Až do návratu z Ruska do Philadelphie jsem nikdy nebyl volný hráč, takže to ani nebylo možné.“

Trenérem po skončení kariéry?

„O tom zatím úplně nepřemýšlím. Nejsem na to ještě připravený. Abys mohl být dobrý, musíš se tomu věnovat. Ale já jsem pořád ještě hráč. Ale nedávno jsem si na střídačce při naší výhře uvědomil, že jako trenér se můžeš radovat, i když ten gól nedáš. Já se radoval, jako bych dal hattrick. Když ho dá spoluhráč na ledě, tak nemáš takovou radost. Ale na střídačce, když jsem teď pomáhal trenérům, se raduju stejně, jako kdybych ho dal sám.“ [smích]

VLADIMÍR RŮŽIČKA

(2004-05, 2009-11, 2014-15)
Někdejší Jágrův spoluhráč z Nagana převzal národní tým narychlo po tragicky zesnulém Ivanu Hlinkovi. Při Světovém poháru 2004 z toho byla účast v semifinále, na konci sezony pak zlato z MS ve Vídni, které zopakovali i v Kolíně nad Rýnem 2010.

ALDOIS HADAMCZIK

(2006 a 2010-14)
Ke zkušeným hráčům ze zámoří včetně Jágra nenašel zrovna optimální cestu, přesto z toho byl olympijský bronz z Turína a světový z Bratislavy 2011.

◀ SPOLUHRÁČ I TRENÉR.

SVLADIMÍREM RŮŽIČKOU
VYHRÁLI NAGANO, V ROLI HRÁČ
- KOUČ ZÍSKALI DVA TITULY
MISTRA SVĚTA V LETECH 2005
A 2010.

„POZNAL JSEM ZA KARIÉRU TOLIK TRENÉRŮ,
ŽE Z NICH MŮŽU VYBRAT TO NEJLEPŠÍ
BYL JEN KRÁTCE. ALE KAŽDÝ, OPRAVDU
KAŽDÝ MI DAL NĚCO DOBRÉHO.“

HOKEJ NA MISTROVSTVÍ SVĚTA

BAVIL

Dánsko už dávno nemůžeme brát jen za zemi házené, fotbalu, cyklistiky, golfu a plavání. Dánové si zamilovali hokej. Zmizely časy, kdy hokejisté dostávali za své výkony místo peněz barevné televize. Země dodává hráče do NHL, systematicky pracuje a letos se poprvé objevila na mapě pořadatelů mistrovství světa. Herning, dánské hlavní město hokeje, a Kodaň, dánská metropole. Kde jinde by se v království mělo hrát?

JIRÍ NIKODÝM

FOTO: REUTERS

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

TOLIK DIVÁKŮ
SLEDOVALO
TURNAJ Z OCHOZŮ:
JEN 6 ŠAMPIONÁTŮ
V DĚJINÁCH
NA TOM BYLO LÍP.

**HOKEJOVÉ ŠAMPIONÁTY
S NEJVYŠŠÍ NÁVŠTĚVNOSTÍ**

CELKOVÝ POČET DIVÁKŮ

ČESKO 2015	741 690
NĚMECKO A FRANCIE 2017	686 391
BĚLORUSKO 2014	640 044
ČESKO 2004	552 097
NĚMECKO 2010	548 768
FINSKO 1997	526 172
DÁNSKO 2018	520 481
KANADA 2008	477 040

PRŮMĚR DIVÁKŮ NA ZÁPAS

ČESKO 2015	11 589
SSSR 1979	11 078
NĚMECKO K FRANCIE 2017	10 725
ČESKOSLOVENSKO 1985	10 291
FINSKO 1997	10 119
BĚLORUSKO 2014	10 001
ČESKO 2004	9859
...	
DÁNSKO 2018	8133

ÚTULNÉ CHRÁMY.
HALA V HERNINGU JE
DOMOVEM DÁNSKÝCH
REKORDMANŮ
S ŠESTNÁCTI TITULY,
KODAŇSKOU ROYAL
ARENU OTEVŘEL
KONCERT LEGENDÁRNÍ
KAPELY METALLICA.

Organizátoři se velmi dobře dívali na předchozí turnaje a po vzoru českých pořadatelů usadili skupinu se švédským týmem do Kodaně. V letech 2004 a 2015 totiž Češi zřídili Slovákům „domácí“ prostředí v Ostravě, tedy jen pár desítek kilometrů od Slovenska. Z Kodaně je to jen 40 minut vlakem přes Öresundský most do švédského Malmö. Vlak v Kodani staví jen pět minut pěšky od moderní a takřka úplně nové Royal Areny, kde se utkání šampionátu hrála. I proto v ní převládaly žlutomodré barvy Tre kronor.

Na okraji Kodaně směrem k letišti nestojí jen krásná Royal Arena, která na první pohled nese prvky severské architektury. Developpeři vybudovali v této ještě nedávno opuštěné zóně celou novou čtvrť s obchodním centrem, hotely a kongresovými halami.

K atraktivitě dané lokality přispěla i dohoda mezi developery a městem. Město jim navrhlo, aby dobudovali infrastrukturu, parkoviště, a hlavně veškeré školy, a samo přivedlo do nové oblasti metro, které dojde do centra Kodaně za 15 minut. Vedle Royal Areny vyrostl ještě jeden hokejový stadion, kde jsou výborné tréninkové podmínky pro všechny věkové kategorie, včetně miniaturního kluziště pro trénink nejmenších dětí.

Royal Arena prošla před šampionátem několika zatěžkávacími zkouškami. Halu otevřel kon-

cert kapely Metallica, která má svůj původ právě v Dánsku. Hlavní akcí bylo prosincové plavecké mistrovství Evropy v krátkém bazénu. Dánsko je zemí skvělých plavců a se Švédy na druhém pobřeží se podařilo arénu velmi slušně zaplnit. Pořadatelé museli otevírat na finálový program i druhé patro tribun.

Ukázalo se, že Dánové sportu rozumí a velké sportovní akce si nechtějí nechat ujít. Proto se rozmach hokeje v Herningu i v Kodani projevil v plné míře. Sice se hlavně v Kodani objevily kritické hlasy na kvalitu ledu, ale vzpomeňme na Vídeň 2005 i jiné šampionáty, kde se řešil podobný problém.

Hráči z NHL a nástup dravého mládí

V prostředí profesionálního sportu se pohybují téměř čtvrtstoletí a zažil jsem na vlastní kůži několik hokejových světových šampionátů, ale i vrcholné akce v dalších sportech. Nejsem profesionální trenér, ale dovoluji si přidat pár vlastních postřehů z letošního mistrovství světa v hokeji.

V Dánsku se na rozdíl od olympijských her představily týmy obohacené o hráče z NHL a jejich kvalita se okamžitě projevila. Švédové měli v týmu jen pět hráčů, kteří letos nehráli v NHL. Čechům vydatně pomohli Pastrňák, Krejčí, Gudas nebo

↓ INZERCE

**SOFTBALOVÍ
ŠAMPIÓNI V ČESKU**

Získají Češi na ME historické čtvrté zlato v řadě? Obstojí jako zástupci Evropy proti top týmům ostatních kontinentů? A kdo pozvedne pohár pro nejlepší evropský klub? Odpovědi už brzy.

- **Mistrovství Evropy mužů** v Havlíčkově Brodě
25. - 30. 6. 2018
- **Interkontinentální pohár** v Praze
28. 8. - 1. 9. 2018
- **Evropský Super Cup** v Praze
3. - 8. 9. 2018

www.softball.cz
f czech softball

**CZECH
SOFTBALL**

✓ 21LETÝ ÚTOČNÍK CONNOR MCDAVID, DVOJNÁSOBNÝ VÍTEZ BODOVÁNÍ NHL, PŘILETĚL POMOCT KANADĚ KE ZLATU, ALE VRACEL SE BEZ MEDAILE.

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

Jaškin. Hráče z nejlepší ligy měly ve svém středu prakticky všechny elitní týmy.

Američané neopomněli ani stále rostoucí kvalitu univerzitního hokeje a Kanada se nebála udělat kapitánem mladého Connora McDavida. Nejproduktivnější hráč základní části NHL a kapitán Edmonton Oilers je přirozeným lídrem, jemuž ponechal trenér Bill Peters vůdčí roli i v národním dresu. V týmu pak měli Kanadané i několik teenagerů.

Ostatně i český tým výrazně omladil a můžeme si začít zvykat na hráče jako Nečas, Chytil nebo Hronek, kterým ještě pořádně neoschl inkoust na řidičáku. Mladí dostávají příležitost a v rámci týmu i významné role, kterých se chopí s vervou. Vždyť se podívejme, jak vysoké smlouvy a kolik šancí dostávají mladí hráči v NHL. V budoucnu už nejspíš nevidíme moc hokejistů, kteří budou hrát v NHL až do čtyřicítky. Mladí musí své vrcholné výkony předvádět už teď, kdy sotva překročili dvacítku.

Špička se rozšiřuje

Šéf Mezinárodní hokejové federace musí mít obrovskou radost, že se rozšiřuje počet zemí,

které hrají kvalitní hokej, i těch, které mohou zasáhnout do medailových bojů. Koho by ještě nedávno napadlo, že Korea bude hrát v nejvyšší divizi mistrovství světa nebo že do ní postoupí po dlouhých letech Itálie s Velkou Británií.

Už se nemůže zjednodušeně říkat, že hokej umí pořádně jen šest zemí. Není to pravda. Stačí pohled na čtvrtfinálové výsledky, kdy všechny duely skončily rozdílem jediného gólu. S odřenýma ušima přešli Švédové přes Lotyšsko, USA přes český tým, Kanada zdolala Rusko po prodloužení a Švýcarsko nečekaně vyprovodilo z turnaje do té doby takřka suverénní Finsko.

Zámoří nakonec zůstalo bez finálové účasti. Švédové nedali v semifinále šanci Američanům s nejužitečnějším hráčem šampionátu Patrickem Kanem a Švýcaři šokovali Kanadu.

Už na olympiádě ohromili Němci svým postupem do finále proti Rusku, když o zlato přišli až v úplném závěru. V podobném duchu se prezentovalo v Kodani Švýcarsko. Ve finále dvakrát vedlo nad obhájci zlata ze Švédska, kteří další titul urvali až po samostatných nájezdech, v nichž rovněž otočili nepříznivý vývoj.

„NEVIDÍME MOC HOKEJISTŮ, KTERÍ BUDOU HRÁT V NHL DO ČTYŘICÍTKY. MUSÍ VRCHOLNÉ VÝKONY PŘEDVÁDĚT UŽ TEĎ, KDY SOTVA PŘEKROČILI DVACÍTKU.“

↗ V DÁNSKU FANDILY DAVY ČECHŮ. PŘÍŠTÍ ROK DO BRATISLAVY TO BUDOU MÍT JEŠTĚ BLÍŽ, VE SKUPINĚ SE MŮŽOU ZNOVU TĚŠIT NA ŠVÉDSKO, RUSKO, ŠVÝCARSKO, RAKOUSKO A NAVRCH NORSKO, LOTYŠSKO A ITÁLII.

Přesilovky vládnu

Na chvíli si pomohu jedním fotbalovým momentem. Až do mistrovství světa v roce 2014 v Brazílii německý národní tým pod trenérem Löwem neřešil standardní situace, obranné, ani útočné, jak popisuje v připravovaném českém vydání knihy Das Reboot o vzestupu německého fotbalu Raphael Honigstein. Před šampionátem se Němci vrhli na trénink standardních situací, a nakonec i díky jejich preciznímu zahrávání se stali mistry světa.

Lední hokej se za poslední roky výrazně změnil. Padalo málo gólů a upravila se pravidla ohledně udělování trestů za fauly. Co dříve foul nebyl, dnes už se za foul považuje. Zvětšilo se útočné pásmo a ohromně narostl význam přesilovek, které se staly jakýmisi standardními situacemi na ledě.

Trenéři sestavují tzv. speciální týmy na přesilovky, a to jak útočné, tak i na bránění v oslabení. Někteří z trenérů mají nasazování hráčů do těchto vybraných formací jasně nastaveno, že ti, co hrají přesilovky, pak nenastupují v oslabení. Některým hráčům se takové rozdělení nelíbí, ale musí jej respektovat. Hráč, který má dávat góly, se nemůže vyčerpávat při defenzivní činnosti v oslabení.

Právě přesilovky a jejich využívání se staly důležitým faktorem i v Dánsku. Švýcarsko i další týmy vytěžily z přesilovek velké množství gólů. Při hře pěti proti pěti už tolik gólů nepadá. A s tím souvisí i snaha vyvarovat se v utkání faulů.

Opět si vezmu za vzor fotbal. I tady se stačí podívat na statistiky faulů před patnácti, dvaceti lety, a dnes. Elitní týmy se snaží nefaulovat a po-

ÚSPĚŠNOST PŘESILOVEK NA MS 2018

1.	ŠVÉDSKO	37,50 %
2.	USA	34,04 %
3.	DÁNSKO	33,33 %
4.	ŠVÝCARSKO	33,33 %
5.	FINSKO	28,57 %
6.	RUSKO	27,27 %
7.	RAKOUSKO	23,81 %
8.	KANADA	23,53 %
9.	ČESKO	22,58 %
10.	NĚMECKO	20,83 %
11.	SLOVENSKO	20,00 %
12.	FRANCIE	20,00 %
13.	BĚLORUSKO	16,67 %
14.	NORSKO	13,79 %
15.	KOREA	11,76 %
16.	LOTYŠSKO	11,54 %

FOTO SPORT: MICHAL BERÁNEK

čet nedovolených zákroků v některých zápasech u jednoho týmu už velice často nepřekročí desítku. Hráči ve fotbale i v hokeji jsou rychlejší a dynamičtější a hlavně chytřejší a vzdělanější. A proto svým dobrým pohybem a čtením hry dokážou zastavit značné množství nebezpečně se rozvíjejících situací.

Úžasné herní dovednosti

Dříve platilo, že hokejisté Kanady a USA nahodí puk do útočného pásma a pak se o něj jedou poprat. Už je tomu ale hodně dávno. Hráči ze zámoří, ale i z Ruska, Švédska, Finska, Švýcarska nebo České republiky imponují skvěle zvládnutými individuálními činnostmi a technickou i taktickou vyspělostí.

Můžeme se nechat unášet enormním nasazením, brilantními kličkami, dokonalými prudkými přihrávkami i přesnými střelami, a to všechno v extrémně vysoké rychlosti. Obránci a útočníci se

prolínají a často není poznat, kdo na jakém postu hraje.

Zajímavé taktické věci jsme mohli pozorovat ve třetích třetinách. V minulosti docházelo v případě nepříznivého stavu k odvolání brankáře až v poslední minutě. Dnes se velice často trenéři uchylují k power-play i tři minuty před koncem třetí třetiny. Hráči nejsou pod takovým časovým tlakem a mohou ve větším klidu s vědomím určitého časového polštáře vytvářet nebezpečné herní situace a často z nich i skórovat.

Mistrovství světa v Dánsku nabídlo hokej v atraktivním balení a potvrdilo se, že hokej odvedl ve prospěch svého většího zviditelnění a postavení mezi ostatními sporty obrovské množství práce. Špička se rozšiřuje a z kvalitnější se i vyrovnaný střed kolem týmů jako Dánsko, Německo, Francie, Slovensko nebo Rakousko.

Hokej v Herningu a Kodani potvrdil další nástup mladých hráčů, a hlavně bavil diváky a podle mého názoru i experty.

ÚSPĚŠNOST OSLABENÍ NA MS 2018

1.	FINSKO	88,00 %
2.	SLOVENSKO	85,71 %
3.	ŠVÉDSKO	84,85 %
4.	KANADA	83,33 %
5.	USA	82,35 %
6.	DÁNSKO	80,00 %
7.	ŠVÝCARSKO	79,41 %
8.	RAKOUSKO	76,00 %
9.	LOTYŠSKO	73,68 %
10.	ČESKO	71,43 %
11.	RUSKO	70,00 %
12.	NĚMECKO	69,57 %
13.	BĚLORUSKO	67,74 %
14.	FRANCIE	66,67 %
15.	NORSKO	66,67 %
16.	KOREA	62,22 %

↖ DAVID PASTRŇÁK, JEDNA Z NEJVĚTŠÍCH HVĚZD ŠAMPIONÁTU A TVÁŘ BLÍZKÉ BUDOUCNOSTI ČESKÉHO HOKEJE

KONEČNÉ POŘADÍ MS 2018

1.	ŠVÉDSKO
2.	ŠVÝCARSKO
3.	USA
4.	KANADA
5.	RUSKO
6.	FINSKO
7.	ČESKO
8.	LOTYŠSKO
9.	SLOVENSKO
10.	DÁNSKO
11.	NĚMECKO
12.	FRANCIE
13.	NORSKO
14.	RAKOUSKO
15.	BĚLORUSKO
16.	JIŽNÍ KOREA

↓ INZERCE

„Nadšeně podporujeme spojování kreativního tvoření a zdravého pohybu prostřednictvím T-Mobile Olympijského běhu!“

www.koh-i-noor.cz

DODAVATEL ČESKÉHO OLYMPIJSKÉHO TÝMU 2015 - 2018

→ 1 otázka, 8 odpovědí

Od britského veslování přes New York Knicks a Charlotte Hornets až po Olympijský výbor USA a český fotbal a lední hokej jsme se zeptali výkonných ředitelů na jejich největší výzvy v následujících měsících.

TEXT: MICHAL JEŽDÍK

NEJVĚTŠÍ VÝZVY

MUBARAK MALIK

basketbal, sportovní ředitel New York Knicks v NBA

„Velkou část předešlého roku jsme věnovali energii na identifikaci KPI (key performance indicators), které jsme považovali za důležité, a to jak z interního, tak z externího hlediska, abychom mohli v reálném čase zlepšovat výkon sportovců. To vedlo k vytvoření šablon, sběru dat a implementaci systému, společně podporující naše hráče v oblastech monitoringu, fitness a regenerace, které vzájemně propojujeme. Cílem je efektivně propojit jednotlivé složky individuálního tréninku tak, aby korelovaly s celostním pohledem na koncept hry a všechno společně bylo v souladu s filozofií klubu. Tudiž mojí největší výzvou pro tento rok bude přeměnit všechna sebraná data na jednoduché a srozumitelné, snadno dostupné jednotky informací. Neustálé vylepšování platformy v reálném čase, kde klíčoví členové naší organizace mohou prostřednictvím sbíraných dat vidět připravenost našich hráčů a zjistit, zda jsou přetrénovaní nebo nemají dostatečný trénink, aniž by museli sledovat syrová čísla nebo hodnoty. To pomáhá řídit naše rozhodování a jemně vyladit sportovní rozvoj našeho týmu.“

JAKUB KUDLÁČEK

basketbal, mezinárodní scout Charlotte Hornets v NBA

„V nadcházejícím roce je pro mě jednoznačně největší výzvou 21. červen, tedy draft NBA. Je to vyvrcholení mé celoroční práce a zároveň jedna z příležitostí pro celou organizaci se posunout o něco blíže našim cílům. Máme před sebou hodně práce a draft je jedním z kroků, jak se připravit na budoucí sezony, zároveň je tak náročný, že si vyžaduje moji maximální energii a soustředění. Všechno ostatní budu řešit až po něm.“

SLAVOMÍR LENER
šéftrenér Českého svazu
ledního hokeje

„Pozměňovat a posunovat

myšlení mnoha trenérů a rodičů směrem k pozitivnějšímu přístupu ke všemu:

1. Přesvědčovat je, že raná specializace, akcelrace, příkazový přístup a drill nevedou nikam.
2. Získávat co nejvíce trenérů pro ideu „Trénink zábavou a hrou“.
3. Dokázat, aby ke speciálnímu tréninku bylo zařazováno co nejvíce spontánních aktivit, především sportovních her, a to v rámci domácích i klubových aktivit. Vytvářet dostatečný prostor pro hráče, aby se sami rozhodovali a mohli tvořit.
4. Osvětou rodičů a hráčů zásadně ovlivňovat správné stravovací návyky.
5. V mnohem větší míře oceňovat a prezentovat činy fair play, etiku a respekt k druhým.“

SIMON TIMSON
sportovní ředitel
UK Sport – Velká Británie

„Vyvážená hodnota dneška versus

hodnota pro zítřek:

Britský sport má pro následující období dva hlavní cíle: umožnit našim olympionikům a paralympikům, aby na OH v Tokiu dosáhli co nejlepších výsledků. Druhým je učinit odpovědná a udržitelná rozhodnutí v oblasti investic do roku 2020, která povedou k ještě lepším výsledkům a úspěchům v Tokiu a v roce 2024.

Proto největší výzvou, které čelím v nadcházejícím období, je správná rovnováha mezi dohlážením na přípravu sportovců a děláním správných rozhodnutí co nejobektivněji v oblasti investic, vedoucí k strategickému řízení z hlediska dlouhodobého úspěchu. Neustále se snažím vytvořit takové prostředí, které snáze propojuje naši organizaci (UK Sport) s programem na podporu britských elitních sportovců (World Class Programmes). Jedním ze základních cílů je limitovat rozhodnutí vzniklá pouze na základě emocí, a naopak zvýšit počet rozhodnutí díky shromažďování důkazů z různých zdrojů a zaměření se na fakta vedoucí k dobrým provozním rozhodnutím na cestě na příští OH, včetně dlouhodobých strategických rozhodnutí. Přirozeně jsou sportovci a trenéři stále nervóznější, hlavně ti, kteří se připravují na olympijské hry. Z našeho pohledu je klíčové, že umožňujeme jednotlivým sportům (svazům) připravovat se v prostředí, ze kterého budou od nás cítit hodně důvěry. Současně klademe důraz na zapojení svazů (sportů) do přípravy rozpočtu pro Tokio s ohledem na přípravu na Rio, s důrazem na zajištění obezřetných investic, které umožní elitním sportovcům, týmům a jejich trenérům udržet systém přípravy vedoucí k úspěchům.“

FOTO: PROFIMEDIA/CZ

SIR DAVID TANNER / výkonný ředitel GB Rowing – veslování Velká Británie

„Udržet nábor nových sportovců v procesu je výzva. Každý rok musíme velmi, opravdu velmi tvrdě pracovat na náboru nových členů. Veslování je minoritní sport, rozhodně ne velký. V Anglii existuje pouze 550 klubů, veslování není součástí školního sportovního vzdělávacího programu, ale máme štěstí, že některé školy se mu věnují seriózně, většinou školy s placeným školním. Musíme si uvědomit, že

jen 7% populace se školní docházkou navštěvuje školy s placeným školním a 93% populace se školní docházkou do státní školy. Proto čerpáme z těch škol, kde se veslování věnují, tudíž máme k dispozici jen velmi specifický okruh s malým počtem adeptů. V důsledku toho je jednou z mých největších výzev a pravděpodobně i tou nejdůležitější neustálé rozšiřování základny talentů a hledání nových.“

CHARLIE WEINGROFF
ředitel oddělení Performance v Canada Basketball

„Největší osobní výzvou je být stále dostatečně nadšený.

Stejně tak důležité je, abychom vybrali správné body týkající se sběru dat, které budeme považovat za důležité podpůrné segmenty při rozhodování. V případě mužského kanadského basketbalu budeme postupovat na základě údajů ze tří různých zdrojů. Prvním je to, co nazýváme „denní akční plán“ (Daily Actionable), kde datové body ze všech zdrojů jsou filtrovány do rozhodování s krátkodobým dopadem, například navrhované změny zatížení v tréninku nebo specifické možnosti terapie. Druhým je to,

co nazýváme Sport Science (se střednědobým dopadem). Prohlášení nejsou vydána před koncem sezony, dokud není vyřešeno to, co bylo opravdu důležité, obzvláště problémy, které nebyly součástí prvotních otázek či předpokladů toho roku. Třetím zdrojem je Gold Medal Profile (s dlouhodobým dopadem), který zahrnuje všechny informace od všech věkových kategorií, které slouží k vytvoření profilů hráčů pro jednotlivé pozice na hřišti, v jednotlivých věkových kategoriích. Na mě spadá také kontrola, jak se názory vytvářejí, jaká prohlášení jsou vydávána a zda jsou rozhodnutí prováděna.“

MICHAL PROKEŠ
ředitel sportovně technického oddělení
Fotbalové asociace České republiky

„V nadcházejícím období (roce) budeme chtít navázat na krajské konferenci „Trenéři společně“ a dohromady s dalšími sportovními hrami se zaměřit na sjednocení přístupu k výchově a rozvoji dětí. Chceme v dětech umocňovat lásku nejen k fotbalu, ale ke sportu a pohybu obecně. To nás vede k dalšímu souvisejícímu cíli, což je propojení se vzdělávacím systémem, ve kterém chceme podpořit pohyb dětí ve školách. S tím souvisí také pokračování interního vzdělávání trenérů v rámci asociace, což je jedním ze základů systematické výchovy mládeže a spolupráce. Pro mezinárodní konfrontaci se budeme dále snažit budovat základní principy hry i vlasteneckého přístupu u národních týmů a také pokračovat v zapojování úspěšných hráčů a osobností do práce pro český fotbal.“

JOHN CRAWLEY
ředitel High Performance
pro týmové sporty v Olympijském výboru USA

„Největší výzvou pro následující období bude neúnavně zůstat oddaný procesům a metodikám, které se osvědčily v minulých letech. Strávili jsme spoustu času a úsilí na vytváření důvěryhodných vztahů mezi sportovci, trenéry a ostatními členy týmu a vyvinuli individuální, přizpůsobivé, efektivní a udržitelný servis pro výkon každého týmu. Tyto služby byly rozvinuty, implementovány a osvědčeny jak v tréninku, tak při turnajích a v soutěžích. Nechceme se odklonit od zaběhnutých procesů, které jsme již úspěšně s našimi týmy rozvinuli ve prospěch některých nových, původních nebo netestovaných procesů, technologií či produktů. Pro sportovce, trenéry a ostatní členy týmů se vždycky najde pokušení, obzvláště v olympijském roce, zkusit něco nového. Udržení každého v soustředění se na ověřené strategie je před olympijskými hrami rozhodující.“

↓ INZERCE

ČESKÁ REPUBLIKA

FINSKO

---

29. 6. 2018 18:00

ČESKÁ REPUBLIKA

BULHARSKO

---

2. 7. 2018 18:00

PARDUBICE
TIPSPORT ARENA

THIS IS MY HOUSE

f @CESKYBASKETBAL

Ivan Hašek toho má ve fotbalovém životopisu spoustu. Vedl domácí svaz, trénoval reprezentaci i arabské kluby, zahrál si japonskou a francouzskou ligu, sbíral tituly ve Spartě. Ale rozhodně nikdy nezapomene na mistrovství světa v Itálii, kde v roce 1990 navlékl kapitánskou pásku a mužstvu pomohl do čtvrtfinále, v němž těsně nestačilo na německé šampiony. Známe se dlouho, proto si tykáme.

ITALSKÉ MS 1990? MRAKY ČESKÝCH VLAJEK!

TEXT: ZDENĚK HANÍK

Ivane, blíží se fotbalové mistrovství světa v Rusku. Rád bych se tě zeptal na tvoje pocity účastníka turnaje.

„To bylo v roce 1990. A ještě jednou jsem byl v roce 1983 na MS dvacítek v Mexiku, takže zážitky z toho mám. A je to vrchol pro každého. Na to se člověk připravuje, že to prožije třeba jenom jednou za život. Vnímáš to prostě jako vrchol kariéry. Hokejisté mají MS každý rok, pro ně je vrchol kariéry Stanley Cup. Ale pro nás fotbalisty je nejvíc finále Champions League a absolutním vrcholem MS.“

Máš nějaký konkrétní zážitek z italského šampionátu 1990?

„Zážitek byl v tom, že to bylo v době, kdy se tady měnil režim a lidé mohli poprvé vycestovat do zahraničí. Poprvé jsme zažili pocit, že jsme hráli v cizině a měli tam podporu českých fanoušků. Jeli jsme ve Florencii na zápas a všude byly české vlajky. Takhle jsme to nikdy předtím nezažili. Tenkrát to bylo ještě Československo.“

To byla hlavní příchuť?

„Ano, najednou se otevřely hranice a lidé mohli vycestovat a na těch zápasech byly mraky Čechoslováků. Byl to pro nás zážitek.“

Kam se z tvého pohledu za těch bezmála třicet let fotbal posunul?

„Fotbal se zásadně změnil ve všem. Stejně tak sport všeobecně se posunul ve všem, co se týká IT, technologií, ale především v rychlosti - v tom je obrovský rozdíl oproti minulosti. Teď už se ve světovém fotbalu nenajdou hráči, kteří by na hřišti byli pomalejší, dnes už musí být rychlí všichni. Rychlost je základní předpoklad k tomu, aby ses mohl stát součástí kvalitního družstva. Pak už samozřejmě někdy chybí tvůrčí práce atd., ale rychlost a agresivita jsou prostě základ. V tomto si myslím, že je ten obrovský rozdíl oproti tomu, co bylo před třiceti lety, kdy byli hráči techničtí, ale kolikrát i bez rychlosti. Dneska když hráč nemá rychlost, tak se neprosadí.“

Rychlost dominuje i nad umem?

„Ani hráčům, kteří to umí, to není nic platné, když na ně nastoupí ty rychloběžky. Takový Pavel Horváth nebyl nikdy rychlý, ale měl rychlejší myšlení než ostatní, tak u toho to ještě šlo. On byl jeden z posledních, kteří to zvládali rychlejší myšlenkou. Ale teď je to tak, že hráč musí být rychlý a ještě musí mít rychlé myšlení.“

„Do čtvrtfinále jsme došli především proto, že v týmu byla pohoda a psychická rovnováha.“

IVAN HAŠEK

Narozen: 6. září 1963 v Městci Králové

→ **Hráčská kariéra:** Sparta (1977-90), Štrasburk (1990-94), Hirošima (1994-95), Ičihara (1995-96), Sparta (1997)

→ **Reprezentace:** 1984-93, 55 zápasů, 5 gólů, 21x byl kapitánem

→ **Trenérská kariéra:** Sparta (1999-2001), Štrasburk (2001-03), Vissel Kobe (2003-04), Al-Vasl Dubaj (2005-06), St. Étienne (2006-07), Al-Ahli (2007-09 a 2011), Hilal (2012), Katar SC (2014), Fujairah (2014-16), Emirates Club (2016-17)

→ **Reprezentace:** 2009, 5 zápasů

→ **Největší úspěchy - hráč:** 8 ligových titulů se Spartou (1984, 1985, 1987, 1988, 1989, 1990, 1997, 1998), čtvrtfinále MS (1990). **Trenér:** 2 ligové tituly se Spartou (2000, 2001), titul v lize SAE s Al-Ahli (2010)

Fotbalové mistrovství světa je turnaj trvajícím celý měsíc, jak se to dá zvládnout?

„Ano, ten, kdo se chce prosadit, musí mít družstvo připravené především psychicky. Kondice podle mě nerozhoduje, protože se nedá nějak speciálně natrénovat, tu mají hráči po klubové sezoně. Spíš jde o takový udržovací režim, aby z toho nevypadli. Ale klíčové je dostat družstvo do psychické pohody a mentálně je připravit tak, aby se hráči na zápasy těšili a kolektiv byl soudržný. Například, že tam nebudou vztahové problémy, že budou mít dobré ubytování s veškerým potřebným zázemím. To je rozhodující předpoklad úspěchu.“

Jak je to s rodinnými příslušníky?

„Některá družstva to měla tak, že hráči je měli nablízku. Záleží na tom, jak to realizační tým pojme, jak se domluví s hráči. Někteří hráči ale nechťejí, aby tam byly od začátku manželky, to také není úplně ideální.“

A co když někteří chtějí a někteří nechťejí?

„Pak už se musí podřídit většině nebo spíše lídrům, kteří rozhodují. A právě v tomto směru je psychika a pohoda týmu na prvním místě. A samozřejmě taktika. To jsou podle mě asi dvě

nejdůležitější věci. Psychická pohoda týmu a taktická vyspělost.“

Jak to bylo u vás tehdy v devadesátém, byli jste tam bez manželek?

„My jsme tam byli sami a měli jsme slíbeno, že když postoupíme, přijedou i manželky. To bylo jedním z motivačních prvků. Myslím si, že jsme měli velmi soudržný kolektiv i s trenéry, kteří byli na špičkové úrovni, kteří v té době možná trošku předběhli dobu. Byli to velmi dobří psychologové a věděli, že motivačním prvkem může být, když přijedou manželky.“

Ježek a Vengloš...

„Byli lidsky srovnání a psychologii týmu rozuměli. Měli velmi dobrý vztah se všemi hráči a uměli jednat lidsky. Nebyli to lidé, kteří řeší konflikty nějakými příkazy, ale přirozeně dohodou nebo rozumem, pohovorem a podobně. Takže tam jsme se vždycky nějakým způsobem dohodli na tom, aby družstvo fungovalo tak, jak má. A myslím si, že jsme došli do čtvrtfinále především proto, že v týmu byla pohoda a psychická rovnováha. Nebyly žádné konflikty.“

A co případná ponorka, tu jste řešit nemuseli?

„Tak, je to delší doba, ale záleží na tom, aby hráči měli veškerý komfort, ubytování, zázemí, dobré

IVAN HAŠEK SLAVIL POSTUP NA MS 1990 S MICHALEM BÍLKEM A JANEM STEJSKALEM. KAPITÁN SI MĚL CO ŘÍCT S TRENÉREM JOZEFEM VENGLOŠEM, NA TURNAJI SKOUSÁVAL PORÁŽKU S DOMÁCÍ ITÁLIÍ A APLAUDOVAL OSMIFINÁLOVÉMU HATTRICKU TOMÁŠE SKUHRAVÉHO.

LOTHAR MATTHÄUS PŘÁVĚ ROZHODL Z PENALTY ČTVRTFINÁLE S HAŠKEM A SPOL.

RENÉ HIGUITA RISKOVÁL V HLOUBI POLE, ROGER MILLA HO ZTRESTAL A KAMERUN VYŘADIL KOLUMBII

SLZY A VZTEK DIEGA MARADONY PO FINÁLE. ARGENTINA NEOBHÁJILA.

FRANK RIJKAARD PLIVE NA RUDIHO VÖLLERA, VYLOUČENÍ BYLI V OSMIFINÁLE OBA

ŠAMPIONI. ANDREAS BREHME, STŘELEC ZLATÉHO GÓLU Z PENALTY, S THOMASEM BERTHOLDEM A JÜRGENEM KLINSMANNEM.

tréninkové podmínky. To jsou takové maličkosti, ze kterých se to skládá, mozaika pohody v týmu. Znovu říkám: nezbytným předpokladem úspěchu je, aby hráči cítili, že mají absolutně všechno připravené pro to, aby uspěli."

Co je pro tebe nejdůležitější konkrétně?

„Pro mě jako hráče, nebo pro mě jako trenéra?“

Pro tebe jako hráče, bavíme se o tvém MS.

„Pro mě bylo nejdůležitější si věřit. Sebedůvěra.“

Co to pro tebe konkrétně znamená, sebedůvěra?

„Abychom byli v pohodě jako tým. Aby družstvo šlapalo. Já jsem tam totiž byl i kapitán, kdy jsem řešil i spoustu věcí, aby nedocházelo k nějakým konfliktům. Myslím, že se to povedlo. A já to v sobě měl tak, že MS vyhraje. Nebo že uspějeme. Ale bohužel, když už jsme se dostali do čtvrtfinále, tak už možná družstvu stačilo, že jsme vylezli ze skupiny... Nehráli jsme špatně, ale na Němce to nestačilo.“

Jak ty vlastně jako trenér řešíš přípravu na zápas? A jak bys ji řešil u národníku třeba na MS?

„Individuální pohovory si připravuji dopředu. Obcházím hráče, to si dělám dva, tři dny před zápasem. Abych viděl, kdo se cítí nejlíp, kdo je

v pohodě, kdo na tréninku jak pracuje, kdo jakou má momentálně výkonnost, to se z tréninku dá vidět. Pak je klíčová porada před zápasem, kdy oznamuji sestavu. Nerad to říkám příliš dopředu.“

Před zápasem v šatně už nemluvíš?

„To jo, ale tam už jsou jenom takové ty jednotlivé pokyny. Jsou tam k dispozici rozkreslené papíry, které jsou na všechny standardky, na všechny klíčové situace. Hráči si to projdou, já si to pak ještě projdu s nimi. S každým zvlášť. Úkoly, které od něj požaduji v zápase a jejichž plnění očekávám. Hodinu a půl před začátkem se přesně dozvím sestavu soupeře, asi tak, jak budou hrát, pak už jim to jenom nakreslím. A znovu už nemluví ke všem najednou, pouze individuálně.“

Na koho se nejvíc těšíš na letošním šampionátu?

„Budou mě velmi zajímat Francouzi, Argentinci – ti hrají vždy takový soudržný fotbal. A samozřejmě Němci a jejich strojová hra.“

Tipneš si vítěze?

„Já si myslím, že to zase bude Německo. Nebo minimálně, že půjde daleko.“

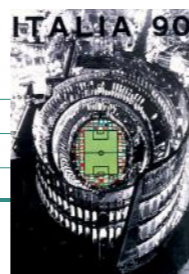
Jak probíhalo MS 1990

Výsledky Československa - skupina: USA 5:1 (26. a 76. Skuhravý, 40. Bílek pen., 50. Hašek, 90+3. Luhový – 60. Caligiuri), Rakousko 1:0 (31. Bílek pen.), Itálie 0:2 (9. Schillaci, 78. Baggio).
Osmifinále: Kostarika 4:1 (12., 63. a 82. Skuhravý, 76. Kubík – 55. González).
Čtvrtfinále: SRN 0:1 (25. Matthäus pen.)

Sestava: brankáři: Stejskal, Mikloško, Palúch, obránci: Kadlec, Kocian, Straka, Bielik, Fieber, Kinier, záložníci: Hašek, Bielik, Chovanec, Moravčík, Kubík, Němec, Weiss, Němeček, útočníci: Skuhravý, Knoflíček, Luhový, Hýravý, Griga. Trenéři: Vengloš, Ježek

MEDAILOVÉ POŘADÍ:

- 1. SRN
- 2. ARGENTINA
- 3. ITÁLIE

↓ INZERCE

SOUTĚŽ O LÍSTKY NA ROZLUČKU

09. 06. 2018 17:00

ZAPOJ SE DO SOUTĚŽE NA POSLEDNILISTEK.SAZKA.CZ

Martin Komárek

NEŘVEME NA DĚTI. RODIČE TO NECHÁPOU

MARTIN KOMÁREK

Narozen: 21. 8. 1983
v Pardubicích

→ **Profese:** dlouholetý
hokejbalový trenér
v mládežnických kategoriích
na klubové i reprezentační
úrovni, v současnosti u týmu
ČR U14. Od roku 2013 pracuje
v Komisi mládeže, od roku
2014 člen předsednictva
Českomoravského svazu
hokejbalu, od roku 2016
předseda ČMSHb.

↗ PŘEDNOSTI HOKEJBALU? JE
FINANČNĚ NENÁROČNÝ, HOKEJKU
VLASTNÍ TĚMĚŘ KAŽDÉ DÍTĚ.
NEVYŽADUJE LED, PUK, BRUSLE,
KRYTÁ SPORTOVIŠTĚ ANI VELKÝ
POČET HRÁČŮ. STAČÍ KECKY
A PLASTOVÝ MÍČEK.

„Když jsem začínal trénovat, zajímal mě dobrý výsledek. Pak jsem na hráče začal nahlížet tak, co z nich jednou bude, a ne, jací jsou dnes. To je princip, kterého se chci držet na všech úrovních. Pro mě jsou důležité emoce, ne, jestli si na krk pověsí medaili.“

Ahoj, Martine

pocházím z Pardubic, které jsou hokejovým městem. Kde se právě tady berou hráči hokejbalu?

„Naším impulzem je, že hokej máme sice za národní sport, ale potřebujeme k němu led. Hokejbal se zrodil ze sportu, který provozoval každý kluk za barákem, kdy hrály baráky proti barákům, sídliště proti sídlištím. Hrál se prakticky pořád, nebyl internet a děti se viděly v hokejistech a chtěly si slávu zažít stejně jako hokejisté. Tím se snažíme získat děti. Tím, kdo zažije radost ze hry, z gólu a na chvíli mezi kamarády pocitu hvězdy, se může stát na hřišti za domem každý.“

Hokej ale přece je dobrý základ pro hokejbal?

„Hrál jsem hokej v době, kdy se pardubický klub jmenoval Tesla. Dovedli mě tam táta a děda v době, kdy zimy byly zimy, kdy zamrzaly řeky a rybníky. Bruslit jsem se naučil na Matičním jezeře na stejné ploše jako Dominik Hašek. Do ročníku s námi chodil Petr Průcha, který pak jako jediný z celé té party dětí hrál NHL a KHL. Ve třetí třídě jsme měli jet na soustředění v den mých narozenin. Rodiče mě nenutili, tak jsem nikam nejel. Skončil jsem s hokejem, dále se mu nevěnoval a poznával jsem jiné sporty. Hrál jsem na ulici, protože mě hokejka a míček magicky přitahovaly. Bydlel jsem na velkém sídlišti a z okna jsme v Pardubicích viděli hřiště jedné z největších pardubických škol. Když si chtěl kdokoli zahrát s někým dalším ze sídliště, tak šel na hřiště a pořád bylo s kým hrát. Bylo mi asi tak dvanáct nebo třináct a měl jsem ještě o pět let mladšího brácha, takže jsem se pohyboval mezi svými kamarády a vrstevníky mého bratra.“

Jak se dostat v hokejbalu k trénování?

„S bráchou jsme hráli společně ve stejném období. Jednou se konala schůzka, kam naši rodiče nemohli jít, a řešily se záležitosti kolem trenéra. Bylo mi 18, začal jsem chodit první rok na vysokou školu a ve Svítkově, což je pardubická čtvrť proslavená plochou dráhou, chyběl trenér. Na schůzce jsem bez rozmyslu na přímou otázku, jestli pomůžu, odpověděl ano. Nijak jsem si nezjišťoval, co se za tím skrývá, co člověk musí mít za znalosti a vědomosti. Rozhodl jsem se během minuty. V klubech, které nejsou profesionální, se tak běžně získávají osoby, aby trénovaly. Argument je vždy stejný. Nestojí to skoro nic, žádný čas navíc. Ale realita vypadá jinak a pak má ten člověk na starosti vedle tréninku všechno od registraček, přes zápisy k utkáním, náboru, praní

dresů a spoustu dalších věcí. Nic z toho člověk na začátku neví a nevidí.“

Jak se mění hráč v trenéra?

„Hrál jsem i trénoval současně tři roky do svých 21 let, než jsem na vysoké škole dělal bakaláře. Hrál jsem za víc klubů, za sídliště Dubina, za asi dvě další družstva, a pak se to nedalo dělat paralelně a měl jsem zdravotní problémy se skolózou. Pro moje vrstevníky bylo prioritou dávat góly, ale pro mě trénování znamenalo víc a viděl jsem větší prostor pro seberealizaci, a proto jsem roli hráče brzy opustil. Když jsem začínal trénovat, zajímal mě dobrý výsledek na světelné tabuli. Pak jsem na hráče začal nahlížet tak, co z nich jednou bude, a ne, jací jsou dnes. To je princip, kterého se chci držet na všech úrovních. Pro mě jsou důležité emoce, ne, jestli si na krk pověsí medaili. Paradoxně dnes musím říct, že v trenérských začátcích, kdy jsme třikrát vyhráli svou soutěž a hráli o postup do nejvyšší soutěže, jsem trénoval nejhůř v životě.“

Při trénování bych rád zkusil různé věkové kategorie. Je to dobrá cesta?

„Určitě je podle mě správná. Trénoval jsem kluky i holky, kromě věku do osmi let ve všech kategoriích a dva roky i muže. Smysl trenérské práce jsem pochopil, až když jsem začal trénovat muže. U mládeže jsem šel cestou, že je to o zápasech, aby to děti bavilo, že sport je o parťá. Ale až když jsem trénoval dospěle, pochopil jsem, že smyslem je vychovat z nich fanoušky svého sportu tak, aby tím žili a měli sport ve svém srdci, obzvlášť pokud jde o neprofesionální sport. A pak vidím, jaké hráč musí mít dovednosti, jaký musí mít charakter, co všechno by se měl naučit, aby se pak mohl uplatnit v dospělé kategorii. Od té doby už jsem muže netrénoval, byla to pro mně zásadní zkušenost a velký názorový posun. Trenér týmu se snaží dělat rozhodnutí v zájmu celku, ale taky aby to mělo přínos pro jednotlivce. Každý hráč vyznává jiné hodnoty, proto je třeba ke každému hráči přistupovat individuálně. U jednoho je problém vyřešen za pět minut a u jiného se to musí řešit odlišně, aby se nepoškodil tým. Je to těžké, ale krásné. Kdyby to bylo jednoduché, tak by to mohl dělat každý. Ale tak to není.“

Jak bych měl děti vést a komunikovat s nimi?

„Dřív byl často trenérem někdo, kdo řve, křičí a má písňalku. To jsou lidi, kteří jdou za momentálním úspěchem a tím, jaké skóre svítí na tabuli. Já přemýšlím tak, že mým výsledkem jsou ti hráči, ne čísla na tabuli. Snažím se kluků hodně

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

ptát už od osmi, devíti let, aby si sami přišli na to, co dělali a nedělali správně. Dodnes se to moc neděje a funguje hodnotící systém, kdy trenér sděluje, co udělalo dítě špatně a dobře. Ale hráč nechce slyšet, že střela nebo přihrávka nebyla přesná, ví to sám moc dobře. Potřebuje spíš navést, aby to dělal správně. Tímto směrem bychom se měli snažit jít."

Jak to máme s holkami hokejbalistkami?

„Holky hrají samostatně až v dospělých, jinak hrají s kluky ve smíšených týmech. Vedl jsem dorostenky a dělal jsem asistenta u dívčí reprezentace dospělých. Po sportovní stránce je trénink podobný jako u kluků, ale komunikace a jak pracovat s individualitou je výrazně odlišná. U kluků se dá v některých situacích použít i ostřejší slovo, ale u holek to tak nejde. U smíšeného družstva se projeví charakter trenéra, protože holky to mají v kolektivu složitě a klučičí část týmu se je většinou snaží vypudit. A holky pak hledají oporu v trenérovi. Vedl jsem tým smíšený, kdy holek v hokejbalu ještě tolik nebylo, většinou si na holku ukazovali. Dnes už je to samozřejmě. Spíš se všichni ptají, proč tam ten či onen tým holky nemá. Měli jsme brankářku, kterou kolega Ondřej Almaší naučil výborně techniku chytání a ona tomu obětovala hodně času i kus soukromí. Měli jsme odvahu ji pustit do branky, stále se zlepšovala a dotáhla to až do reprezentace. Snažíme se vytvářet holkám

příhodné prostředí, protože mají mezi sebou jinou komunikaci a chtějí poznávat i holky z druhých týmů a povídat si s nimi."

Obecně dnes všichni řešíme, jak děti dostat ke sportu a udržet je. Máš nějaký nápad?

„Naše společnost neumí pracovat s novými technologiemi, speciálně směrem k dětem. Otáčí se to proti dětem, že nechtějí sportovat. Ale je to obráceně. My je ke sportu neumíme dostat a udržet je u něho. Jinde ve světě se to naučili, ale my to neumíme. Potřebujeme vytvořit podmínky pro kluby a svazy, aby atraktivita sportu byla společenskou normou. Za problém považují, že jsme do rozhodovacího procesu pustili lidi, kteří na sport samozřejmě mohou mít svůj názor, ale nemohou mnohdy objektivně rozhodovat, což jsou rodiče. Získali přísunem demokracie pocit, že když platí za kroužek, že budou rozhodovat, co se na tréninku a v zápasech bude dělat. A je těžké rodičům vysvětlovat, že rozhodnutí trenérů jsou správná. Rodiče srovnávají sportování, jaké bylo za jejich doby. Dnes tolik netlačíme na výsledek, jde o pozitivní emoce, nevě se na děti, ale rodiče tomuto přístupu nerozumí, protože oni zažili vesměs opak a myslí si, že to je to nejlepší i pro jejich děti. Rodiče jsou našimi partnery, je třeba ovšem najít společný cíl v podobě nadšení dětí a uvědomění si, že výsledkem sportu jsou právě děti, nikoliv skóre utkání."

19
82

V tomto roce byla v Českých Budějovicích sepsána první pravidla a byl uspořádán turnaj pro děti ze základních škol. Turnaj měl velký úspěch.

„Dodnes funguje hodnotící systém, kdy trenér sděluje, co udělalo dítě špatně a dobře. Ale hráč nechce slyšet, že střela nebo přihrávka nebyla přesná, ví to sám moc dobře. Potřebuje spíš navést, aby to dělal správně.“

Zvolil jsi jako předseda svazu velmi neobvyklý způsob výběru trenéra národního týmu. Co se odehrálo?

„Chtěl jsem udělat maximum pro výběr toho nejlepšího možného trenéra. Rozhodl jsem se pro transparentní a konstruktivní cestu v podobě výběrového řízení. Nechtěl jsem, aby kdokoliv na kandidáty nahlížel přes prsty nebo měl na někoho pítku, protože se s ním nemá rád. Nachystal jsem s kolegy expertní tým odborníků z jiných sportů a oblastí, aby nemohlo být jakékoliv podezření z podjatosti, jehož úkolem bylo doporučit svazu pořadí kandidátů. Přizval jsem experty z dalších hokejových sportů jako lední hokej (Jan Procházka), florbal (Zdeněk Skružný) nebo pozemní hokej, který zastupovala skvělá trenérka Karolína Kříženecká, dále pak Michala Ježdíka, kterého si vážím pro jeho progresivní názory a hledání pozitivních věcí. A přizval jsem také Viktora Kusteina, který se zaměřuje na osobní rozvoj. Chtěl jsem slyšet názory těchto expertů, kteří pokládali kandidátům výborné otázky. Ohromně celý tento proces posunul můj pohled na trénování a čas strávený sledováním výběru kandidátů byl pro mě obrovskou školou. Jsem přesvědčen, že tento krok byl správný a může být inspirací pro další kolektivní sportovní hry.“

↓ INZERCE

**HOKEJBAL
WORLD CUP**
Boys U16 & Girls U20

28. 6. - 1. 7. 2018

Přerov & Zlín

www.hokejbal.cz

[/cesky.hokejbal](https://www.facebook.com/cesky.hokejbal) [/hokejbal.cz](https://www.instagram.com/hokejbal.cz)

Olomoucký kraj Zlínský kraj

Na co myslím, když běžím...

Všechno je O KULTUŘE

„Kultura je ve sportovním kontextu podivné slovo, všichni ho používají, ale nikdo tak docela nechápe jeho obsah. Kluby strašně rády mluví o tom, jak vytvářejí kulturu, ale v konečném důsledku jim záleží jen na jednom: kultuře vítězství.“ Tolik citace z knihy Medvědin od Fredrika Backmana. Platí to i ve vašem klubu, nebo chápete „kulturu“ jako Sir Graham Henry?

TEXT: MICHAL JEŽDÍK

Sir Graham Henry je jedním z nejúspěšnějších ragbyových trenérů všech dob, který má na kontě masivních 88 vítězství ze 103 zápasů, kdy trénoval New Zealand „All Blacks“. S námi mluvil o tom, co je zapotřebí k vybudování nevídaně silného týmu s nezaměnitelnou identitou.

Svoje vyprávění o 41leté zkušenosti z trenérské profese okořenil trochou humoru, když hned na začátku prohlásil, že trénovat All Blacks může jen blázen. Poté zcela vážně a s hrdostí uvedl, že silná kultura obětování se, závazku a jednoty ve smyslu spojení se je to, co zřejmě dělá All Blacks tím nejúspěšnějším týmem planety.

Sir Graham popsal svoje zkušenosti, ale připomněl, že tým byl úspěšný už v době, kdy ho převzal. Jeho zodpovědností bylo dostat ho na ještě vyšší úroveň, co do multisportovní významnosti a velikosti v ragbyovém prostředí. Okamžitě si uvědomil, že pro budoucí rozvoj týmu musí uplatnit nové trenérské a manažerské dovednosti.

Jeho pojetí rozvoje bylo takové, že k jednotlivým členům týmu bude přistupovat především jako k lidem, nejen jako k hráčům. Klíčovým „slovem“ v tomto procesu byl osobní program. Každý hráč by měl mít individuální cíl, který zahrnuje několik nezbytných a rozhodujících prvků, jako jsou síla, kondice, výživa, sebeuvědomění se, týmová

kultura a principy, které by si s sebou hráč odnesl, pokud by šel hrát za jiný tým. Jinými slovy definoval jasnou představu o tom, jak „vypadá“ hráč All Blacks a jaké hodnoty vyznává.

Že to nebyl snadný úkol, je jasné. Jednou z největších výzev bylo vypořádat se s nedostatkem mentálních dovedností vedoucích ke konfliktům s hráči, kteří nebyli schopni zvládnout tlak, což přispívalo k vnitřním bojům a nízké výkonnosti. Stejně jako každé jiné dovednosti se taková situace řešila prostřednictvím tréninku a vyučování fyziologie mozku. Hráči se postupně učili a dnes se dá konstatovat, že se naučili zvládat tlak, přeměňovat koncentraci na potřebné úkoly a role a v utkáních podat svůj nejlepší individuální výkon korespondující s konceptem hry All Blacks.

Graham Henry vytvořil skupinu lídrů, ve které společně s trenéry pracovalo 7 hráčů: čtyři se podíleli na taktice hry pro víkendové zápasy, tři pracovali na týmové integraci – zapojení všech hráčů do týmu – a kohezi tím, že se společně scházeli během snídaní, obědů a večeří. Učili se za pochodu vzájemnému respektu, navzájem se poznávali po jiné než sportovní stránce a také se učili vzájemné důvěře. Integrace těchto týmových lídrů byla pro budoucí úspěch týmu klíčová. Sir Graham přistoupil jako jeden z prvních trenérů k tomu, že v některé dny vedl tréninky

MICHAL JEŽDÍK

→ VEDOUcí SPORTOVNĚ METODICKÉHO ÚSEKU ČESKÉ BASKETBALOVÉ FEDERACE, ČLEN VV ČOV. BÝVALÝ BASKETBALOVÝ REPREZENTANT, TRENÉR NÁRODNÍHO MUŽSTVA MUŽŮ A U20, SPARTY, PROSTĚJOVA, NYMBURKA. BYL ČLEMEM REALIZAČNÍHO TÝMU NBA DETROIT PISTONS V LETNÍCH LIGÁCH. OPAKOVANĚ ABSOLVOVAL EUROLEAGUE BASKETBALL INSTITUT. CERTIFIKOVANÝ LEKTOR ČOV.

TRIUMF ALL BLACKS. POMĚRNĚ TRADIČNÍ JEK. TAKHLE UKAZOVALI POHÁR PRO SVĚTOVÉ ŠAMPION SIR GRAHAM HENRY
A KAPITÁN TÝMU RICHIE MCCAW DAVŮM FANOUŠKŮ DOMA V AUCKLANDU V ROCE 2011.

FOTO: GETTYIMAGES.COM

trenéři a v jiných je vystřídali ve vedení tréninků týmoví lídři. Odvážili bychom se k takovému kroku také?

Sir Graham ve své řeči k nám otevřeně popsal i některé chyby, ke kterým v průběhu času došlo, abychom se jich vyvarovali. Například v roce 2009 několik hráčů utrpělo zranění, protože byli pod příliš velkým fyzickým a mentálním tlakem. V té době neměli jejich hráči ještě takovou možnost volby týkající se informovanosti vedoucí k rozhodnutí, zda se zúčastní dalšího tréninku, nebo ne. Měli ji pouze trenéři, kteří tím pádem neměli informace přímo od hráčů. To se na základě těchto zkušeností změnilo. Management díky této negativní zpětné vazbě vytvořil kulturu, ve které jsou hráči zahrnuti do rozhodování a účastní se schůzek, na nichž plánují, jak zlepšit týmový herní výkon, jehož součástí je i účast na tréninku.

Závěrečné poznámky sira Grahama se věnovaly jedinečné identitě týmu. Proslulý tanec Haka, který tým předvádí před každým zápasem, sym-

Graham Henry vytvořil skupinu lídrů, ve které společně s trenéry pracovalo 7 hráčů: čtyři se podíleli na taktice hry pro víkendové zápasy, tři pracovali na týmové integraci.

bolizuje spojení mezi nimi a vyzývajícím týmem jako součást dlouhé kontinuity lidské populace na Zemi. Odkazem týmu All Blacks jsou jeho cílevědomost, založená na obětování se pro tým, jeho schopnost dělat mimořádné věci, otřepat se z porážky (nejen v utkání, ale v z každého prohraného souboje v utkání) a opět se postavit na nohy a vyhrát. Zároveň hráči sdílejí „bojovou“ týmovou mentalitu, jak se postavit soupeři s odvahou, ale také s pokorou.

Skutečně to byl inspirativní příběh. Přejme si, aby ve většině klubů, týmů a sportovních federací byla kultura vnímána stejně jako v All Blacks.

SOUHRN PSYCHOLOGIE – 2

V seriálu *Psychologie po kapkách* v druhém dílu po sobě shrnujeme obsah předchozích patnácti kapitol. Minule jsme začali s formulováním 10 nejdůležitějších výzev v oblasti aplikované psychologie sportovního výkonu, skončili jsme u pojmu emoční inteligence. V tomto čísle pokračujeme dalšími pěti výzvami.

TEXT: ZDENĚK HANÍK

11. VÝZVA:

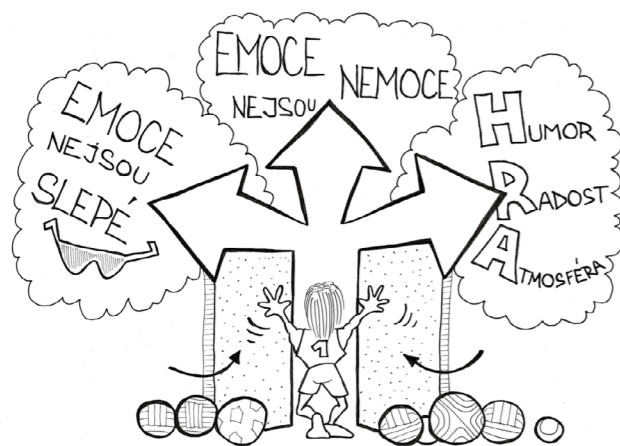
„Učení v prostředí zbaveném napětí“

V současném světovém vrcholovém sportu je vytvářen velký tlak na hráče, aby především nechybovali. Ovšem přejdeme-li do tréninku dětí, budeme spíše tleskat nositeli Nobelovy ceny za etologii Konrádu Lorenzovi, který píše, že „učení je možné jen v poli zbaveném napětím“. Jinak řečeno, těžko se může dítě učit, když bude mít strach udělat chybu.

Učení musí probíhat v prostředí zbaveném napětím. Vyvarujte se u začátečníků vytvářet naučené strachy způsobené nepřiměřeným tlakem. Ve strachu se dítě nemůže učit. Nároky zvyšujte až úměrně věku.

Děti jsou od přírody zvědavé. Při zvědavém chování se dítě nebojí „myšlenkově“ experimentovat a nabitě zkušenosti ukládá v paměti („ad acta“), aby je mohlo v budoucnu v případě potřeby znovu použít. Hybatelem zvědavého chování je přirozená potřeba člověka. V nezávazné hře je tomu podobně. Dítě, které není zatěžováno strachem z následků chyby nebo nezdaru, experimentuje s řešením situací i s novými pohyby a nabitě zkušenosti ukládá v paměti.

Umožněte začátečníkům uplatňovat přirozenou zvědavost ve všech možných herních situacích. Nechte dělat děti někdy i chyby, když cítíte, že jsou zanícené hrou.

ZDENĚK HANÍK

→ ZAKLADATEL UNIE
PROFESIONÁLNÍCH
TRENÉRŮ PŘI ČOV
→ BÝVALÝ KOUČ
VOLEJBALOVÝCH
REPREZENTACÍ MUŽŮ
ČESKA A RAKOUSKA
→ SOUČASNÝ
MÍSTOPŘEDSEDA
ČOV

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

12. VÝZVA:

„Vraťme ulici a louku do tréninku“

Generace hráčů, narozených v 50. a 60. letech minulého století (dnešních padesátníků a šedesátníků), se utvářela jinak než ta současná. Sami se sešli na plácku, určili si pravidla hry, sami si soudcovali, sami pro sebe hru analyzovali, sami o ní mezi sebou diskutovali. Každý z nich přirozeně poznával, jestli je dobrý, nebo špatný hráč. Nepotřeboval k tomu potvrzení trenérem.

Současné děti se spontánně nescházejí na hřišti či na ulici, jelikož rodiče mají strach pouštět je ven. Ale princip platí stejně jako za „starých časů“. Hráč se nejlépe učí sám, emocionálním prožitkem v herních (životních) situacích. Emocionální vý-

znam některých podprahových informací ve hře a v tréninku je hráčem registrován v emocionálním mozku, ačkoli si to neuvědomuje. Dochází k tzv. implicitnímu (nezáměrnému) učení.

Nebojte se čas od času nechat děti zkoušet, experimentovat, ano - i herně „lelkovat“ (těkat, bloumat). Žádný strach, vnímají velmi intenzivně, především emocionální obsahy (implicitně), i když to tak nevypadá! Poskytněte jim prožitek „ulice a louky“ z dřívějších časů. Nemusíte mít jako trenéři úplně všechno pod kontrolou (ani nebudete).

Hráč zažívá libost z úspěšného zvládnutí složité situace, kterou ukládá, či nelibost, kterou přijímá jako výzvu pro zítřek. A zítra se pokouší ji překonat. Trenér tu není od toho, aby neustálým poučováním a komentováním zničil tolik důležitý proces sebe-učení a sebe-hodnocení.

Trenér je manažerem, odborníkem i moudrým rádcem. Není středem světa, ani vlastníkem pravdy. Vzdělává se, aby věděl, ne proto, aby neustále poučoval a rušil přirozený spontánní vývoj hráče.

LZE VYSTOPOVAT, JAKÝMI PSYCHOLOGICKÝMI KVALITAMI DISPONUJE TOMÁŠ SATORANSKÝ? ›
MÁ SPOLU S MICHAЕLEM KRМENČÍKEM ČI MARTINEM ERATEM NĚJAKÉ SPOLEČNÉ RYSY
IDEÁLNÍHO HRÁČE? TRENÉR SE V CHOVÁNÍ HRÁČŮ MUSÍ UMĚT ORIENTOVAT!

13. VÝZVA:

„Představa je předpokladem učení“

Aby si hráč mohl osvojit pohyby, které vidí, musí si o nich nejprve vytvořit pohybovou představu. Jedná se o plán průběhu pohybu i představu výsledné situace. Vlastní pohyb je neustále s představou průběhu porovnáván. S přibývajícím zkušenostmi jsou nesrovnalosti mezi představou a provedením postupně minimalizovány. Pohyb je automatizován a u některých výjimečných jedinců vzniká mistrovské provedení. Slovní instrukce trenéra sice dokáže zapojit hráčovu fantazii, nicméně

slovo je méně vhodným instrumentem pro vytváření představy pohybu. Slovo totiž míří do vědomí, které neovládá zautomatizovaný pohyb. Naproti tomu podvědomí nepracuje se slovní (sémantickou), ale s tzv. procedurální pamětí. Paměť na slova je jiná než paměť na procedury, čili pohyb se dá perfektně naučit i bez jediného slova instrukce – prostě nápodobou.

Dítě napodobuje jen tehdy, když alespoň částečně chápe.

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

14. VÝZVA:

„Temperament je stálý vnitřní terén“

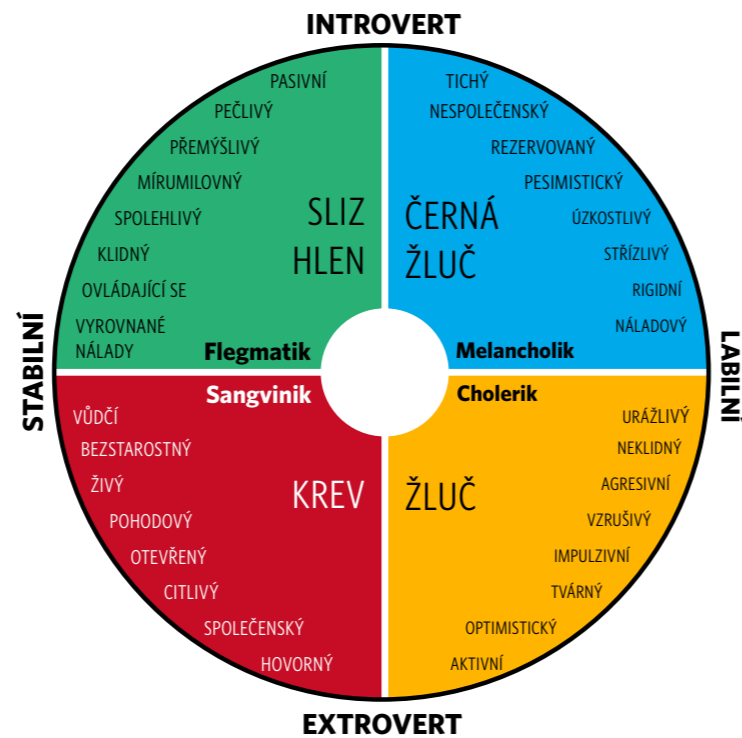
Už v minulosti lákalo teoretiky hledání odpovědi na otázku, zda existují typické psychické vlastnosti úspěšného hráče.

Lze vystopovat, jakými psychologickými kvalitami disponují Krmenčík, Erat či Satoranský? Mají nějaké společné rysy, soubor psychických vlastností, které má mít ideální hráč?

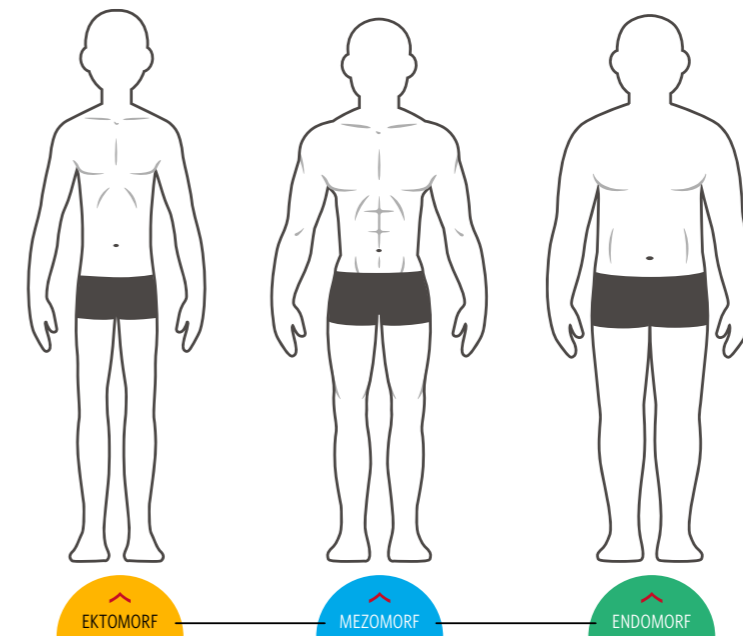
Trenér se v chování hráčů musí umět orientovat! Například rozpoznat, co je u hráče situační jednání a jaké má souvislosti, a co je naproti tomu životní postoj. Nebo co je vrozený, relativně neměnný rys osobnosti, a co se naopak dá tréninkem, výchovou či osvětou ovlivnit.

Škatulkování hráčů do skupin podle jistých společných vlastností je typickou tendencí trenérů. Má to své logické a správné důvody, ale i zcela chybná očekávání, která spočívají v tom, když se trenér domnívá, že mu rozčlenění hráčů podle vlastností umožní nějaký psychologický model nebo mistr a ulehčí psychologickou práci s jednotlivci. Tady se rozhodně utká s jedinečností každé hráčské osobnosti.

Ještě dávno před začátkem našeho věku byly rozlišeny čtyři hlavní rysy lidských povah podle převládajících tekutin v těle (krev, sliz, žluč a černá žluč) na sangvinika, cholerika, flegmatika a melancholika.

Ernst Kretschmer zaujal myšlenkou, že temperamentové vlastnosti a nejdůležitější psychické poruchy souvisí se stavbou těla. Sheldon si také všiml somatotypů a jejich vztahu k osobnostním vlastnostem. Sheldonova typologie nás už z hlediska sportu zajímá zásadně. Nabízelo by se dokonce tvrzení, že mezomorf je ten typ, který pro sport hledáme. Do jisté míry je to pravda. Generalizace by mohla být ovšem nebezpečná, jelikož každá sportovní hra (včetně herních postů) si žádá jiné somatotypy hráčů, a s tím pravděpodobně související psychické vlastnosti.

Existují další typologie, ale podstatnější pro trenéra je vědět, že temperament se projeví už v dětství a zůstává stálý. Není zásadně ovlivnitelný ani tréninkem, ani výchovným působením. Mohli bychom v tom smyslu parafrázovat psychologa Řičana, že temperament není centrem hráčské osobnosti, je to spíše jakýsi jeho trvalý „vnitřní terén“.

FOTO: SHUTTERSTOCK.COM

15. VÝZVA:

„Motivaci sytí potřeby“

Motivace je vnitřním stavem, který podněcuje jedince k aktivitě směrem k určitému cíli. Je hybatelem chování. Potřeby člověka totiž vytvářejí motivy a ty jsou psychologickou příčinou motivace, která spouští chování. Uspokojení potřeb ovlivňuje spokojenost člověka. Čili motivace je vnitřní stav, na rozdíl od motivování, což je vnější pobídka. Vnější pobídkou mohou být v životě například školní známky, peníze nebo třeba i pochvala trenéra. V tomto smyslu motivovat znamená vyvolat zvnějšku motivaci k nějaké činnosti. Abraham Maslow popsal hierarchii potřeb (viz. grafika).

Uspokojení potřeb nižších, například fyziologických či potřeby jistoty, má podle Maslowa přednost před uspokojením potřeb vyšších, tedy například potřeby úcty a uznání. Lze však uvést mnoho příkladů, že to neplatí vždy. Z hlediska sportu se budeme zajímat především o potřeby vyšší, jako jsou například potřeby výkonu, souměřitelnosti, uznání i nejvyšší potřeby – seberealizace.

FOTO: PROFIMEDIA.CZ

Ovlivňování chování hráče zvenci ovšem rovněž musí počítat s vnitřními potřebami hráče. Zprv by měl hráčům pomáhat, aby v sobě odhalovali skryté touhy, které se třeba neprojeví z obav reakce okolí (nechce vybočit z řady) a u dětí to platí dvojnásob. Tímto způsobem lze postupně u hráčů posilovat zálibu ve výkonu, zátěži, tréninku i ve hře. A to už je vlastně to zadruhé: sportovní život v modelu prohra – výhra a působení trenéra buduje správné postoje hráčů k činnosti, ke hře, pohybu, sportovnímu režimu

a hodnotám, které jsou svázány se sportem. Tím dochází ke změnám v hierarchii potřeb člověka, jelikož utvořené postoje, které bývají poměrně trvalé, jsou vlastně novými potřebami – motivy. U dětí se vlastně motivování do určité míry překrývá s učením a výchovou. Zde bohužel nastávají nenapravitelné chyby, když někteří trenéři, a především rodiče, nechápu smysl působení na modelující se hodnotový systém dítěte.

Cílem trenérského i rodičovského snažení je vychovat komplexní bytost, nikoliv egoistické monstrum, zaměřené pouze na boj a úspěch jako jedinou hodnotu života. Proto nepřeceňujte vliv motivování a nechte to více na přirozené motivaci dětí k pohybu a ke hře.

Dva významné úkoly trenéra:

Rozpoznávejte rozdílné potřeby hráčů čili zdroje jejich motivace, a podle nich s hráči pracujte.

Pomáhejte hráčům budovat žádoucí postoje a hodnoty, které se stanou novými potřebami, motivy, a tudíž budoucím zdrojem motivace.

